

1.8
๒๗๐

การวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

ปริญญานิพนธ์
ของ
วรรณฯ ทองนุ้ย

๒๖ ธ.ค. ๒๕๒๓

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตลิ่งชัน ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. ๓๑๒๑๕๗๕, ๓๑๑๕๐๕๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

บทคัดย่อ

ของ

วรรณภา ทองนุ้ย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2523

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ระดับ และอาชีพของผู้ปกครอง 4 อาชีพ คือ เกษตรกรรม ค้าขาย รับจ้าง และรับราชการ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชายหญิง จำนวน 504 คน ซึ่งกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 18 โรงเรียน ใน 6 อำเภอ การรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 75 ข้อ สถิติที่ใช้ คือ Factor Analysis, F - Test และ Studentized q - Statistic แบบ Newman-Kuel

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีปัญหา 6 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ปัญหาด้านสังคม ด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ด้านสุขภาพพลานามัย ด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา ด้านบุคลิกภาพ และด้านครอบครัว รวมจำนวนข้อปัญหที่นักเรียนประสบทั้งสิ้น 35 ข้อ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาแต่ละด้านของนักเรียนจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาด้านสังคม ด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา ด้านบุคลิกภาพ และด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีปัญหาด้านสุขภาพพลานามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อนึ่ง จากการพิจารณาปัญหารวมทั้งหมดพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัญหารวมทั้งหมดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยเช่นกัน

AN ANALYSIS OF THE PROBLEMS OF THE ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS
UNDER THE PROVINCIAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
OF NAKHON SAWAN

AN ABSTRACT
BY
WANNA THONGNUI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1980

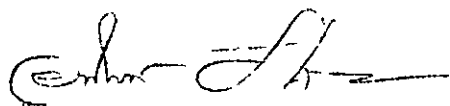
The purpose of this study was to analyze the problems of the elementary school students under the Provincial Administrative Organization of Nakhon Sawan. It could be divided according to academic achievement in 3 levels and parents' occupation - agriculturist, trader, employee and government service officer. A sampling group consisted of 504 students in Prathom Five and Six from 18 elementary schools under the Provincial Administrative Organization of Nakhon Sawan. In collecting data, a 75 item questionnaire was used. The data were analyzed using Factor Analysis, F-Test and Studentized q - Newman - Kuel's statistic.

The findings were as follows : the students had 6 parts of problems which were arranged in order from the most important to the least respectively : social, needs and acceptance of others, health, learning and intelligence, personality and family. The problems the students faced were grouped into 35 items.

When each problem was compared with academic achievement, the result was that the students who had different academic achievement always had different social, needs and acceptance from the others, learning and intelligence, personality and family problems. Only health problem was not different. Besides, from considering the total problems, it was found that the students who had different academic achievement had different total problems as well.

In addition, comparing the problems of the students according to the parents' occupation, it was found that the problems of the students whose parents had different occupation were not significantly according to statistical analysis.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

ประธาน

วันเก็บ

ดวงไพบร์-ยง

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง
จากอาจารย์หลายท่าน คือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ศรีโสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์
วันเพ็ญ พงศ์ประยูร และรองศาสตราจารย์เกื้อน สินธุพันธ์ประทุม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ตลอดจนคณะครูทุกท่านในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวก
ทุกประการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณผู้ที่ช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น คืออาจารย์
เฉลิมชัย เมืองงาม คุณสุชาติ ลีตระกูล คุณวิจิต ทองนุ้ย และพี่น้อง ตลอดจนเพื่อน
คนอื่น ๆ ทุกคน

วรรณ ทองนุ้ย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้	3
ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	3
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	4
<u>นิยามศัพท์เฉพาะและนิยามปฏิบัติการ</u>	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมติฐาน	7
เอกสารและงานวิจัยที่ศึกษาครั้งนี้เกี่ยวกับประเภทและ	
ปริมาณของปัญหา	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและอาชีพของผู้ปกครอง	14
สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	18
3 วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้	19
กลุ่มตัวอย่าง	19
วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	19
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การจัดกระทำกับข้อมูล	23
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26

การจัดลำดับที่ความสำคัญของปัญหาของนักเรียนโดยพิจารณา จากค่าเฉลี่ย	27
การวิเคราะห์เพื่อจำแนกและจัดลำดับที่ความสำคัญขององค์ประกอบ ของนักเรียนด้วยวิธีการแยกองค์ประกอบ (factor analysis)	33
เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณต่าง ๆ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	53
เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณต่าง ๆ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	72
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	87
กลุ่ตัวอย่าง	87
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	87
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
อภิปรายผล	93
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	112

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอ โรงเรียน และชั้นเรียน	20
2	ลำดับความสำคัญของปัญหาที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ประสบ	27
3	ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียน	33
4	ค่า Estimate Communality ค่า Eigenvalue เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน และเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสม ของปัญหานักเรียน	37
5	ค่า Eigenvalue ค่าเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน และเปอร์เซ็นต์ ความแปรปรวนสะสม	41
6	Factor Patternของปัญหานักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์	45
7	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาค่าน้ำดื่มของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	53
8	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาค่าน้ำดื่ม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	54
9	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหา ค่าน้ำดื่ม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	55
10	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาค่าน้ำดื่มและการได้รับการยอมรับ จากบุคคลอื่น จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	56
11	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาค่าน้ำดื่ม ของการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	56

12	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	57
13	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนวณสุขภาพพลานามัย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	58
14	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณสุขภาพพลานามัย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	59
15	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนวณการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	60
16	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนและความสามารถของสติปัญญา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	60
17	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	61
18	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนวณบุคลิกภาพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	62
19	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณบุคลิกภาพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	63
20	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณบุคลิกภาพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	64
21	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนวณครอบครัวของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	65

ตาราง	หน้า
22 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำน ครอบครวั จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	66
23 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำน ครอบครวั จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	67
24 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาทั้งหมด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	68
25 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	69
26 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหา ทั้งหมด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	70
27 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนสังคมของนักเรียน จำแนกตามอาชีพ ของผู้ปกครอง	72
28 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนสังคม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	73
29 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนความต้องการและการได้รับการยอมรับ จากบุคคลอื่น จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	74
30 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนความ ต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามอาชีพ ของผู้ปกครอง	75
31 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนสุขภาพพลานามัยของนักเรียน จำแนก ตามอาชีพของผู้ปกครอง	76
32 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนสุขภาพ พลานามัย จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	77
33 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	78

34	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำน การเรียนและความสามารถทางสติปัญญา จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	79
35	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพของ ผู้ปกครอง	80
36	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำน บุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	81
37	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนครอบครัว จำแนกตามอาชีพของ ผู้ปกครอง	82
38	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำน ครอบครัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	83
39	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาทั้งหมด จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	84
40	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมด จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	85

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	71
2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	86

ภูมิหลัง

โครงการแนะแนวในโรงเรียนจะดำเนินไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดและดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ การจัดบริการแนะแนวใด ๆ หากไม่สามารถสนองความต้องการของผู้รับบริการได้แล้ว โครงการนั้น ๆ ก็จะถูกทอดทิ้งในทันที ดังที่ นัคค หิรัญรัตน์ ได้กล่าวถึงการเริ่มงานแนะแนวในโรงเรียน ประถมศึกษาไว้ในหนังสือการแนะแนวของโรงเรียน พอสรุปได้ว่า การเริ่มงานแนะแนวในโรงเรียนที่ถูกต้องการหลักการนั้น หลังจากเตรียมบุคลากรแล้ว อันคืบต่อมาควรดำเนินการสำรวจความสนใจ ปัญหา และความต้องการของนักเรียนอย่างถี่ถ้วนก่อน ต่อจากนั้นจึงเตรียมการต่าง ๆ แล้วจึงเริ่มดำเนินการแนะแนวอย่างมีขั้นตอนต่อไป (นัคค หิรัญรัตน์ 2514 : 23) ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ กวงเกื้อน พิศาลบุตร (กวงเกื้อน พิศาลบุตร 2514 : 77) และ ปราณี เถกิงพล (ปราณี เถกิงพล 2515 : 268) ที่กล่าวว่า การจัดบริการแนะแนวที่บรรลุเป้าหมายควรจะเริ่มต้นโดยการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนเสียก่อน เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาพิจารณาว่า ในระยะริเริ่มการแนะแนวนั้น จะจัดบริการและจัดกิจกรรมใดก่อนหลังตามความจำเป็นและความสำคัญมากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้นักแนะแนวและผู้ให้คำปรึกษาท่านอื่น ๆ เช่น วิลเลียม (William, 1968 : 218) และ ฮาร์เพอร์ (Harper, 1968 : 49) ได้แสดงข้อคิดไว้ในหนังสือการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา (Guidance in the Elementary School) โดยกล่าวถึงบทบาทของครูที่มีส่วนช่วยในการแนะแนว สรุปได้ว่า ครูที่ทันสมัยจะต้องมีหน้าที่ช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับผู้ให้คำปรึกษา โดยการเอาใจใส่และพยายามเข้าใจนักเรียนในชั้นเรียนของตนอย่างแท้จริง และประการสำคัญของหมั้นสำรวจสภาพปัญหาของนักเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางสำคัญในการจัดบริการแนะแนว

จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคคลดังกล่าว ล้วนเป็นแนวทางที่ดีให้เห็นว่า หลักการประการหนึ่งของการจัดการบริการแนะแนวในโรงเรียนซึ่งเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เป็นต้นไปนั้นจะต้องจัดเป็นขั้นตอน เริ่มด้วยการสำรวจปัญหา ความสนใจ และความต้องการ ของนักเรียนก่อน เพื่อผู้แนะแนวและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องจะได้มีโอกาสเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับ ตัวเด็กอย่างลึกซึ้ง ทำให้มองเห็นช่องทาง และเลือกใช้วิธีการที่ดีในการที่จะช่วยเหลือนักเรียน ใ้ได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนเป็นแนวทางให้จิตบนิกรมแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่สนใจจะริเริ่มดำเนินการจัดการบริการแนะแนวในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ดังนั้นจึงเริ่มดำเนินการขั้นตอนการ วิเคราะห์สภาพการณ์ปัญหาของนักเรียนก่อนที่จะจัดโครงการแนะแนวต่อไป ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ หาดองคประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสภาพการณ์ปัญหาของนักเรียนอย่างละเอียด และหาดองค ประกอบสำคัญที่ทำให้นักเรียนเหล่านี้ประสบปัญหา ตลอดจนได้เห็นแนวโน้มของปัญหาที่ชัดเจน ยิ่งขึ้น เพื่อจะได้นำผลจากการวิจัยไปใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการบริการแนะแนวได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่มุ่งศึกษาปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า นักเรียนประชานิบาล ก็คือ นักเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่ อยู่อาศัยในท้องถิ่นชนบท ซึ่งเป็นแหล่งที่มีสภาพการขาดแคลนหลายประการ ทั้งยังมีปัญหาเกี่ยวกับ ความยากจน ความไม่รู้หรือก้อยการศึกษา ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาจากสิ่งแวดล้อม และ ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานซึ่งมักอยู่อาศัยอย่างกระจัดกระจายยากแก่การให้บริการทางการศึกษา อีกด้วย (คำวิ บุญชู 2520 : 24) และปัญหาทางการศึกษาที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่งคือ นักเรียน ประชานิบาลมีปัญหาดการตกต่ำชันมาก ดังพิจารณาได้จากรายงานของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งสรุปไว้ว่า เมื่อปีการศึกษา 2517 นักเรียนประชานิบาลจำนวนทั้งหมด 5,138,800 คน เรียนซ้ำชันจำนวน 975,182 คน (คำวิ บุญชู 2520 : 25)

จากสถิติข้างต้นแสดงให้เห็นอัตราการเรียนซ้ำชันของนักเรียนในสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดที่มีจำนวนสูงมาก นับเป็นการสูญเสียทางการศึกษาอย่างรุนแรงที่หลายฝ่ายควรจะ ได้รวมกันค้นหาสาเหตุของปัญหา

การศึกษานักเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในครั้งนี้ มุ่งวิเคราะห์สภาพการณ์ปัญหาของนักเรียนหลายแง่มุม ซึ่งจากการศึกษาลงงานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นปัญหา เคระกัณนี้ว่าประกอบด้วยปัญหาที่สำคัญหลายด้านคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ปัญหาทางครอบครัว ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาทางสังคม ตลอดจนปัญหาทางการปรับตัวและบุคลิกภาพ เป็นต้น ผู้วิจัยจึงตั้งประเด็นที่จะศึกษาสภาพปัญหาเหล่านั้นอย่างละเอียดลึกซึ้งต่อไป

ดังกล่าว่าไว้ว่าการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนครั้งนี้จะกระทำอย่างละเอียด กังนั้นจึงศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียน เฉพาะที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ คกอนเท่านั้น หากได้พบแนวโน้มของปัญหาที่น่าสนใจ ก็จะเป็นแนวทางในการวิจัยกับนักเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกลุ่มอื่น ๆ อีก นับเป็นประโยชน์อีกโสคหนึ่ง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาและจักลาคับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง และองค์ประกอบเหล่านั้นมีลาคับความสำคัญอย่างไร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาคานต่าง ๆ ของนักเรียนประถมศึกษาทุกองค์ประกอบ โดยจำแนกออกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอาชีพของผูปกครอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า เพื่ออ-ร

1. เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในปัญหาของตนเอง และเป็นแนวทางให้ผูปกครองและครูไคทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เคัก
2. เพื่อเป็นขอเสนอแนะแกผูมีหน้าที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดองค์การ-

บริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ได้ใช้เป็นข้อมูลในการหาทางช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้บริหารทุกฝ่าย และครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปพิจารณาจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนระดับประถมศึกษาให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

4. ผลจากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาครั้งนี้ ช่วยให้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

5. ใช้เป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อหาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อปัญหาของนักเรียนระดับประถมศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง สุ่มจากประชากรซึ่งเป็นนักเรียนทั้งชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนต่าง ๆ ที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2522 โดยใช้นาฬิกาของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 510 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 อาชีพของผู้ปกครอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ องค์ประกอบของปัญหาค้นคว้าต่าง ๆ ของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

นิยามศัพท์เฉพาะและนิยามปฏิบัติการ

1. ปัญหา หมายถึง ความรู้สึกคับข้องใจ กังวล และอึดอัดไม่สบายใจ เนื่องมาจากมีอุปสรรคขวากหนามซึ่งพิจารณาจากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และปัญหาในที่นี้หมายถึงปัญหาทุก ๆ ด้านที่เกิดขึ้นแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม เช่นอาจได้แก่ ปัญหาค้นคว้า

ด้านความต้องการ และการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ด้านสุขภาพพลานามัย ด้านการเรียน และความสามารถทางสติปัญญา ด้านบุคลิกภาพ ด้านครอบครัว และอาจมีปัญหาคำอื่น ๆ อีก ซึ่งทั้งนี้จะจำแนกโดยวิธีการแยกตัวประกอบ

1.1 ปัญหาด้านสังคม หมายถึง ความคับข้องใจอันเกิดจากความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู ความรู้สึกที่ต่อการสอน การปฏิบัติของครูต่อนักเรียน และสภาพการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

1.2 ปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น หมายถึง ความกังวลที่ต่อการให้บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู และผู้ปกครองสนองตอบตนในสิ่งที่ต้องการ เช่น การให้ค่าปรึกษา แนะนำแนวทาง การปฏิบัติชอบ และการพุดจา เป็นต้น

1.3 ปัญหาด้านสุขภาพพลานามัย หมายถึง อุปสรรคและความวิตกกังวลที่เกิดจากสภาพร่างกาย การเจ็บป่วย และความบกพร่องของอวัยวะในร่างกาย

1.4 ปัญหาการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา หมายถึง อุปสรรคและความไม่สบายใจในการเรียน โดยให้แบบสอบถามซึ่งถามเกี่ยวกับ วิธีการเรียน ความรู้สึกต่อนเนื้อหาวิชา และการเรียนในชั้นเรียน ตลอดจนความกังวลเกี่ยวกับระดับสติปัญญา ความสามารถทางการเรียน

1.5 ปัญหาด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ความไม่สบายใจเนื่องจากเกิดความวิตกกังวล เกี่ยวกับกานกิริยาท่าทาง การแต่งกาย อุปนิสัย และความไม่พึงพอใจเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของตน

1.6 ปัญหาครอบครัว หมายถึง ความอึดอัดและไม่สบายใจ เนื่องมาจากการไม่มีเวลาเป็นของตนเองเมื่ออยู่บ้าน การขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องใช้และหนังสือประกอบการเรียน อุปสรรคในการใช้จ่าย และฐานะทางการเงิน ความไม่สบายใจเรื่องสถานที่อยู่อาศัย ซึ่งไม่เหมาะสมและหางไกล ตลอดจนความรู้สึกคับข้องใจด้านความสัมพันธ์กับบิดา มารดา ผู้ปกครอง ตลอดจนญาติพี่น้องในครอบครัว

นอกจากนี้อาจมีปัญหาคำอื่น ๆ อีก ซึ่งนอกเหนือจากปัญหากล่าวข้างต้น เช่น ปัญหา ความประพฤติ การใช้เวลาว่าง และความวิตกกังวลเรื่องอื่น ๆ ฯลฯ

การวัดสภาพการมีปัญหาคือทุก ๆ ด้านนี้ พิจารณาจากการตอบแบบสอบถามแล้วนำคำตอบ มาประเมินค่าของปัญหา

2. นักเรียนประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนซึ่งเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ปีการศึกษา 2522 ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการสอบไล่ของนักเรียนในปีการศึกษา 2521 ซึ่งแบ่งออกเป็น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ โดยนำคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แล้วตัด 25 เปอร์เซ็นต์บน เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และตัด 25 เปอร์เซ็นต์กลาง เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนที่เหลือเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

4. อาชีพของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 4 อาชีพ คือ

4.1 อาชีพค้าขาย หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพทางการค้าทุกชนิด ตั้งแต่ ร้านค้าขนาดเล็กจนถึงไป

4.2 อาชีพที่เกี่ยวกับการเกษตรกรรม หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพในการทำไร่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ การประมง และการทำป่าไม้

4.3 อาชีพรับราชการ หมายถึง ข้าราชการทุกประเภท และพนักงาน วิชาชีพ

4.4 อาชีพรับจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพอิสระโดยได้รับค่าจ้างตอบแทน เป็นรายวัน หรือรายเดือน ใต้สัญญาจ้างในโรงงานร้านค้า ตลอดจนกรรมกรรับจ้างทุกประเภท เช่น รับจ้างทำไร่ ทำนา ทำสวน และกรรมกรก่อสร้างแบบทุกประเภท

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมติฐาน

เอกสารและงานวิจัยที่ศึกษาพบว่าเกี่ยวกับประเภทและปริมาณของปัญหา

ดวงเดือน พิศาลบุตร ได้ให้แนวทางว่า สภาพปัญหาที่นักเรียนประสบและมักแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาในด้านการศึกษาเล่าเรียน ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาความสัมพันธ์กับทางบ้านหรือครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางบ้าน ปัญหาทางด้านสุขภาพและความเจริญเติบโตของร่างกาย ปัญหาทางด้านเวลาว่างและการใช้เวลา ปัญหาทางด้านสังคมรวมทั้งศีลธรรมหน้าที่พลเมือง ปัญหาทางด้านอาชีพ ปัญหาด้านบุคลิกภาพ และปัญหาด้านศาสนา เป็นต้น (ดวงเดือน พิศาลบุตร 2514 : 76) วารุณี บินทสันต์ (วารุณี บินทสันต์ 2514 : 10) ได้แบ่งปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนแตกต่างจาก ดวงเดือน พิศาลบุตร โดยแบ่งปัญหออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ปัญหาที่มาจากตัวเด็กเอง ได้แก่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพ และการคบเพื่อน
2. ปัญหาจากทางบ้าน ได้แก่เรื่องเกี่ยวกับการขาดอิสรภาพ ความลำเอียงของพ่อแม่ ความแตกแยกในครอบครัว และฐานะทางการเงิน
3. ปัญหาจากทางโรงเรียน ได้แก่ความประพฤติไม่ดี กระทำความผิดขนาดถึงศาล และชอบทำผิดวินัยของโรงเรียน

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (อรวรรณ ประคองเวช 2521 : 7 อ้างอิงมาจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2508 : 8) ได้รายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุที่นักเรียนโรงเรียนประชาบาล จังหวัดกาญจนบุรี ไม่ได้เข้าสอบ สรุปผลได้ว่า เด็กมีปัญหาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านสุขภาพไม่ดี เจ็บป่วย
2. ปัญหาทางด้านจิตใจ สุขภาพจิต

3. ปัญหามัปกรองย้ายที่อยู่ และมัปกรองไม่เข้าใจเด็ก

4. ปัญหาระยะทางจากบ้านกับโรงเรียนไกลเกินไป การเดินทางไม่สะดวก

ปี พ.ศ. 2504 คณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน กระทรวงมหาดไทย ได้วิจัยหาข้อเท็จจริงและมูลเหตุต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้เยาวชนและเด็กกระทำผิด จากการศึกษาได้พบว่า เด็กที่กระทำผิดมีปัญาเกี่ยวกับเรื่องความประพฤติไม่เหมาะสม มีปัญหาเกี่ยวกับมัปกรองและครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและการศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและสังคม ตลอดจนปัญหาสุขภาพและปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ดี (กาญจนา ทองอุไร 2519 : 9 อ้างอิงมาจาก กระทรวงมหาดไทย 2504 : 4 - 8)

นักศึกษากลุ่มวิจัย พ.ศ. 2505 (กฤษยา แสงเคซ 2518 : 8 อ้างอิงมาจากวารสารการวิจัยทางการศึกษา 2506) ได้ทำการศึกษาภาวะความเป็นอยู่และความต้องการของนักเรียนเทศบาล กรุงเทพมหานคร โดยใช้การสัมภาษณ์และใช้แบบสำรวจนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นต่าง ๆ กัน ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความต้องการดังนี้

1. ความต้องการในความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เกี่ยวกับเรื่องอาหาร มีหลายรายที่ไม่มีอาหารเขารับประทาน เพราะไม่มีรับประทานกันทั้งบ้าน และมีแนวโน้มในทางที่มีความต้องการเสื่อผืน เพราะเครื่องแต่งกายไม่เรียบร้อย ขาดหรือสกปรก

2. ภาวะและความต้องการในคานสุขภาพอนามัย เด็กส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้ ๆ โรงเรียน และมีความเป็นอยู่ไม่ค่อยถูกสุขลักษณะ โรคต่าง ๆ ที่สามารถเห็นได้ได้แก่ โรคหน้าหนวก โรคตา โรคผิวหนัง โรคฟัน และมีเหา

3. ภาวะและความต้องการเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสังคม มีนักเรียนประมาณร้อยละ 10 ที่รู้สึกว่าการคบหาหรือมัปกรองเกรี้ยวกราด คุ ร้อยละ 16 รู้สึกว่าพ่อแม่ลำเอียง ร้อยละ 25 รู้สึกเฉย ๆ เด็กที่ปรับตัวไม่ได้พบว่าลักษณะของการสมาคมของเด็กส่อไปในทางไม่สุจริต คือ หยาบคาย เกะกะ

4. ภาวะและความต้องการในคานกิจกรรมยามว่าง เด็กมีโอกาสดำกิจกรรมยามว่างน้อย เพราะไม่มีสถานที่ และต้องช่วยครอบครัวทำงาน กิจกรรมที่เด็กต้องการและโรงเรียนมีจัดให้ คือ การอ่านหนังสือนอกหลักสูตร

นอกจากนี้ สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาค้นหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2 (สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ 2518 : 62 - 64) ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 คน ในโรงเรียนจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล โดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 ตัวแปรได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอายุ สถานที่ตั้งของโรงเรียน ศาสนา และฐานะทางเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนประสบปัญหาดังนี้

1. ปัญหาค้นหาการเรียน ประสบปัญหาเกณฑ์ปานกลาง เรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ วิธีการเรียน การวัดผล เนื้อหาวิชาากเกินไป และขาดอุปกรณ์เครื่องใช้ หนังสือประกอบการเรียน

2. ปัญหาสังคม มีปัญหาค้นหาความสัมพันธ์กับครูมากที่สุด รองมาคือ ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน และความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน

3. ปัญหาส่วนตัว มีปัญหาค้นหาการเงิน สุขภาพ และที่อยู่อาศัยตามลำดับ

ปี 2519 กาญจนา ทองอุไร ก็ได้ศึกษาปัญหาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อีกครั้งหนึ่ง (กาญจนา ทองอุไร 2519 : 67 - 75) โดยศึกษาจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 , 5 , 6 และ 7 ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลทุกอำเภอในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2518 จำนวน 645 คน โดยตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ ชุมชน และระดับชั้นของนักเรียน พบว่า ปัญหาที่นักเรียนประสบเรียงตามความรุนแรงของปัญหา มีดังนี้

1. ปัญหาค้นหาการเรียน
2. ปัญหาค้นหาสังคมและการปรับตัว
3. ปัญหาค้นหาครอบครัวและการเงิน
4. ปัญหาค้นหาบุคลิกภาพ
5. ปัญหาค้นหาสุขภาพ

ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์ ได้สำรวจอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์ 2510 : 104) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนรัฐบาล

จังหวัดจันทบุรี จำนวน 120 คน พบว่าสาเหตุของปัญหาเกิดจากสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. สิ่งแวดล้อมทางบ้าน ได้แก่ที่อยู่อาศัย ฐานะทางเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ในครอบครัว
2. สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนต่อครูและต่อวิชาที่เรียน ตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน
3. ปัญหาที่เกิดจากตัวนักเรียนเอง คือ สุขภาพ สติปัญญา และการใช้เวลาว่าง

นอกจากนี้ มัวร์ (Moor, 1957 : 22) ได้วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนชายและหญิงชั้นปีที่ 10 - 12 ในบอสตัน พบว่าปัญหาที่นักเรียนเผชิญเรียงตามลำดับความสำคัญ มีดังนี้

1. ความสัมพันธ์กับครู
2. ความสำเร็จในการเรียน
3. บริการของโรงเรียน
4. การศึกษาต่อและอาชีพในอนาคต
5. การรู้จักตนเอง
6. ความสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ
7. การพักผ่อนหย่อนใจและการเข้าสังคม
8. เศรษฐกิจ
9. ศาสนาและปัญหาส่วนตัว
10. ปัญหาสุขภาพ
11. ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และครูปกครอง
12. รูปร่างหน้าตา

จงกล ศตะภูริ (จงกล ศตะภูริ 2500 : 70 - 74) ได้ศึกษาปัญหาของเด็กโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมปีที่ 6 และชั้นเตรียมอุดมศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร จำนวน 400 คน พบว่าเด็กมีปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็น 70.75 เปอร์เซ็นต์ รองลงมามีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับและระเบียบของโรงเรียน

63.25 เปอร์เซ็นต์ และปัญหาการเงิน 53.75 เปอร์เซ็นต์ ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ ปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์ 37.50 เปอร์เซ็นต์

ลัดดา ประเสริฐกุล ได้ทำการสำรวจปัญหาและภาวะของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 โรงเรียนสายปัญญา (ลัดดา ประเสริฐกุล 2504 : 83) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนกำลังประสบอยู่ เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางโครงการช่วยเหลือนักเรียนและเพื่อปรับปรุงกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ดีขึ้น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่นักเรียนประสบมากเป็นอันดับแรกได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ รองลงไป ได้แก่ การปรับตัว การพักผ่อนหย่อนใจ บุคลิกภาพ การสังคม หลักสูตรและการสอน สุขภาพ การเงิน ศาสนาและศีลธรรม ครอบครัว และการมีคู่แข่งงานตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2511 ผอ.พรหม บัณฑิตานนท์ ได้ศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม (ผอ.พรหม บัณฑิตานนท์ 2511 : 91 - 94) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการคำแนะนำมากที่สุดในเรื่องการเสริมสร้างบุคลิกภาพ การคบเพื่อน การดำเนินชีวิตภายในวิทยาลัย การศึกษาในระดับสูงต่อไป การออกไปประกอบอาชีพครู และงานกิริยา มารยาท ส่วนปัญหาและความต้องการด้านอื่น ๆ จัดเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้คือ บริการเกี่ยวกับอาหาร การเรียนการสอน และบริการด้านการพยาบาล หองสมุด การขนส่ง โสตทัศนศึกษา และอาคารสถานที่

✓ โรเจอร์ส (Rogers. 1960 : 3169) ได้วิเคราะห์ปัญหาของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยครู โดยใช้นิสิตปีที่ 1 จำนวน 100 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างได้กลับมา 97 คน ใช้การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ปรากฏว่า นิสิตทั้ง 97 คน มีปัญหาทั้งสิ้น 760 ข้อ สัมภาษณ์ครั้งแรกได้ 306 ปัญหา ครั้งที่สองได้ 281 ปัญหา ครั้งที่สามได้ 173 ปัญหา ประเภทของปัญหาแบ่งได้เป็น 6 หมวด คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน
2. ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับอาจารย์
3. ปัญหาทางการเงิน
4. ปัญหาทางการบริหารของวิทยาลัย

5. ปัญหาทางอารมณ์

6. ปัญหาอื่น ๆ

ปัญหาความสัมพันธ์กับอาจารย์มีจำนวนข้อมากที่สุด และปัญหาทางการเงินมีจำนวนข้อน้อยที่สุด

✕ จากผลงานการวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ถึงกล่าวข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นลักษณะและปริมาณของปัญหาที่บุคคลวัยเรียนประสบได้อย่างชัดเจนพอสมควร ซึ่งพอสรุปได้ว่า ปัญหาที่บุคคลวัยเรียนประสบเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาการเรียน สุขภาพ ครอบครัว สังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ และปัญหาทางบุคลิกภาพ เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีผลต่อสภาพการเรียน การปรับตัวและพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน จึงมีผู้ศึกษาคนคว้าเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนไว้มากมาย กล่าวคือ

เวกแกนด์ (Weigand. 1957 : 518 - 522) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักเรียน สรุปผลการศึกษาได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาทางครอบครัวน้อยกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจะมีทัศนคติต่อวิชาเรียน และการปรับตัวแตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการค้นคว้าของ กิลล์ (Gill. 1962 : 144 - 149) ซึ่งศึกษาพบว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าพวกที่มีผลการเรียนต่ำ นอกจากนี้ผลการวิจัยของคิเเนา ก็สนับสนุนผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น (Desena. 1964 : 145 - 149) กล่าวคือ คิเเนา ได้ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวของเด็กที่เรียนดี ปานกลาง และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยศึกษานักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีและรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนไม่ปานกลางหรือต่ำ และนิภาพร จินดาวัฒน์ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนกับความสามารถในการปรับตัวในสังคม (นิภาพร จินดาวัฒน์ 2512 : 33 - 39) ซึ่งได้ผลการวิจัยสอดคล้อง

กับการศึกษาของบุคคลข้างต้น คือพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการปรับตัวสูง ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีความสามารถในการปรับตัวต่ำ ไปกว่า และ สมคิด ไชยยันบูรณ์ ได้ศึกษาบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 33 คน และหญิง 19 คน โดยใช้แบบสอบถามชนิด High School Personality Questionnaire พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ ความสามารถในการรับนิชอบ และความสามารถในการควบคุมตัวเองสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ (สมคิด ไชยยันบูรณ์ 2520 : 26 - 27)

ซาร์ (Sarr. 1970 : 23) ได้ศึกษาปัญหาของนักเรียนในฟิลิปปินส์ โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1650 คน ตามเพศ อายุ และระดับสติปัญญา พบว่านักเรียนชั้น 10 ที่มีเกณฑ์ภาคเชาว์ต่ำ มีปัญหาค้นต่าง ๆ ทั้งปัญหาเกี่ยวกับตนเอง สุขภาพ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ครูอาจารย์ ชีวิตในบ้านและโรงเรียน ปัญหาการเรียน การเงิน การปรับตัว และค่านิยมต่าง ๆ มากกว่านักเรียนชั้นเดียวกันที่มีเกณฑ์ภาคเชาว์สูงประมาณ 10 เท่า และนักเรียนชั้น 11 ที่มีเกณฑ์ภาคเชาว์ค่อนข้างต่ำ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่มีเกณฑ์ภาคเชาว์สูง ประมาณ $2\frac{1}{2}$ เท่า หรือร้อยละ 20 ของปัญหาที่เกี่ยวกับส่วนตัว

ปี พ.ศ. 2512 สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ ได้ศึกษาปัญหาค้นการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ 2518 : 65 - 67) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ กุศยา แสงเคส (กุศยา แสงเคส 2518 : 52) ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาค้นการเรียน สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

สำหรับ ฉวี จ้อยสำเภา ได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของความปรารถนาค้นการศึกษา สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามตัวแปรเพศ

ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2519 จำนวน 1,126 คน โดยใช้แบบสอบถามวัดความปรารถนาค้นการศึกษา สังคม และส่วนตัว เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล (ฉวี จ้อยสำเภา 2520 : 57) ซึ่งปรากฏว่า

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความปรารถนาค้นการศึกษาและด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ แต่มีความปรารถนาค้นส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาของ ฉวี จ้อยสำเภา แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ย่อมมีปัญหาต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นจึงมีความต้องการแตกต่างกัน

นิภา พงศ์วิรัตน์ ได้วิจัยปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2519 พบว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง ศาสนา และวัฒนธรรม ตลอดจนความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก และสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (นิภา พงศ์วิรัตน์ 2520 : 52 - 53)

จากการศึกษาผลงานวิจัยต่าง ๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ย่อมมีปัญหาต่าง ๆ แตกต่างกันไป นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอิทธิพลต่อปัญหาของนักเรียนควยอย่างหนึ่ง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและอาชีพของบุตรครอง

เอกสารและงานวิจัยที่ศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนกับตัวแปรทางอาชีพที่น่าสนใจ และได้นำมากล่าวอ้างอิง มีดังนี้ คือ

สังข์ อุทรนันท์ (สังข์ อุทรนันท์ 2513 : 172) ศึกษาพบองค์ประกอบที่ทำให้เด็กไม่ได้อ่านเรียนตอนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายว่ามี ดังนี้

1. ผู้ปกครองของเด็กกลุ่มที่ไม่ได้เรียนต่อ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง
2. รายได้ของครอบครัวปีละประมาณ 2000 - 4000 บาท
3. การเดินทางไปโรงเรียนของเด็กกลุ่มที่ไม่ได้เรียนต่อไม่ได้รับความสะดวกสบายเท่าที่ควร

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร ได้ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล กับ โรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2514 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 480 คน โดยจำแนกตามอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร 2515 : 68 - 70) ปรากฏผลการศึกษาในครั้งนี้ว่า นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพค้าขาย ทำนา ทำสวน รับจ้าง และรับราชการ มีปัญหาแตกต่างกันทั้งทางส่วนตัว การเรียน และความสนใจในอาชีพ

สโมก (Smoke. 1957 : 51) ได้วิจัยเปรียบเทียบนักศึกษาที่เรียนสำเร็จและไม่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยอินเดียนา ในปีการศึกษา 1951 โดยเลือกจากนักศึกษาจำนวนหนึ่งในสามของนักศึกษาทั้งหมดที่ลงทะเบียนเข้าเรียนในปี 1947 แล้วรายงานว่ นักศึกษาที่เรียนไม่สำเร็จนั้น

1. บุตรของผู้ทำงานอาชีพระดับสูง (Professional) มีโอกาสที่จะเรียนได้สำเร็จไ้สองในสามของจำนวนที่เข้าเรียน
2. บุตรของคนที่ได้รับการศึกษาสูง ๆ มีโอกาสสำเร็จไ้มากกว่าบุตรของคนที่ได้รับการศึกษาไม่สูงนัก

ผลการวิจัยที่สนับสนุนสโมก (Smoke) ได้แก่ โวล์ฟอร์ด (Wolford. 1965 : 256) แมคควอรี (Maquary. 1953 : 215 - 228) และแฮมิลตัน (Hamilton. 1964 : 4063) ซึ่งทั้งสามท่านได้วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน และต้องออกจากโรงเรียนกลางคันว่า เกิดจาก

1. ผู้ปกครองได้รับการศึกษาต่ำ เช่น เป็นเสมียน หรือรับจ้างในครอบครัว

2. ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาที่น้อย

3. รายได้ครอบครัวมีน้อย

เกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กนั้น คิบเบิล (Wynne Kibbler, 1966:51) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบ 13 อย่าง เช่น สติปัญญา เพศ รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา ขนาดของครอบครัว เป็นต้น โดยใช้นักเรียนมัธยมจำนวน 608 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรทั้ง 13 ตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยถือเอาจากเกรดเฉลี่ยสะสมปลายปี เท่ากับ .32

สวัสดี บรรเทิงสุข ได้สำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2509 (สวัสดี บรรเทิงสุข 2510 : 40 - 76) โดยใช้แบบสอบถาม จำแนกตัวแปรที่ศึกษาตามอาชีพผู้ปกครอง อายุ ระดับการเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง จำนวนนักเรียน 443 คน พบว่า

เด็กมีปัญหาทางการเลือกอาชีพ อันเนื่องจากมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด กล่าวคือ มีปัญหาเกี่ยวกับ สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ เหนื่อยการเรียนวิชาต่าง ๆ และไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน

นอกจากนี้ยังมีปัญหานั้นเนื่องจาก ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย คือมีโรคประจำตัว ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกอาชีพนั้น และร่างกายไม่สมบูรณ์ สำหรับด้านการเงิน ก็มีปัญหา คือขาดเงินทุนทำให้หมดกำลังใจ และมีปัญหาเนื่องมาจากผู้ปกครองบ้าง

เมื่อพิจารณาสภาพการมีปัญหามาจากนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน พบว่านักเรียนประสบปัญหา เรียงจากมากไปหาน้อยโดยแยกตามอาชีพของผู้ปกครองได้ดังนี้

อันดับที่	อาชีพผู้ปกครอง	ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ
1	รับจ้าง	64.47
2	ชาวนา	63.75
3	อื่น ๆ	57.31
4	แพทย์	55.34
5	ผู้อำนวยกา	51.74
6	ค้ายาย	51.07
7	ทำงานองค์การ	41.48
8	รับราชการ	38.82
9	ทำงานธนาคาร	34.02
10	ทำงานบริษัท	28.53

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยของ สวัสดิ์ บรรเทิงสุข เกี่ยวกับปัญหาที่อาชีพของผู้ปกครองขัดแย้งกันผลการค้นคว้าของ อรพรรณ ประคองเวช ซึ่งได้สำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 6 โดยใช้แบบสอบถาม ศึกษาแก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,000 คน จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาของบิดามารดา ประเภทของโรงเรียน และอาชีพของบิดามารดา (อรพรรณ ประคองเวช 2521 : 50 - 52) ซึ่งผลการศึกษาสภาพการมีปัญหานักเรียนโดยพิจารณาจากอาชีพของบิดามารดานั้น พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีปัญหาทั้ง 5 ประการ คือ ปัญหาเกี่ยวกับการรู้จักตนเอง การตัดสินใจและครอบครัว สุขภาพร่างกาย การเงิน และความรู้เรื่องราวทางอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

อนึ่ง การวิจัยของ อรพรรณ ประคองเวช ไม่ได้จำแนกให้เห็นว่าอาชีพของผู้ปกครองที่นำมาศึกษามีอาชีพอะไรบ้าง

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนประถมศึกษาสังกัดกองการบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ จะมีปัญหาทุกองค์ประกอบแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ปลูกฝังครอบครัวพอเพียงต่างกัน จะมีปัญหาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2522 จำนวน 510 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างสุ่มจากประชากรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. สุ่มอำเภอที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่ม 50 เปอร์เซ็นต์ของอำเภอทั้งหมด จำนวน 12 อำเภอ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) คือจับสลากได้ 6 อำเภอ คือ อำเภอเมือง ทากฟ้า พยุหะคีรี บรรพพิสัย ทาคี และลาดยาว
2. สุ่มโรงเรียนในแต่ละอำเภอที่ได้รับเลือกจากการสุ่มในข้อ 1 กำหนดอำเภอละ 3 โรงเรียน โดยนำรายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึง 6 มาให้หมายเลขเป็นรายอำเภอ แล้วใช้ตารางเลขสุ่ม เปิดสุ่มได้โรงเรียนอำเภอละ 3 โรงเรียน รวมจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน ดังแสดงในตาราง 1
3. ชั้นเลือกนักเรียนในแต่ละโรงเรียนเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มอย่างเป็นระบบ (systematic random sampling) คือเลือกตามเลขที่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่เป็นเลขคู่ทุกคน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 510 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอ โรงเรียน และชั้นเรียน

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		
		ป.5	ป.6	รวม
เมือง	วัดจอมศรี นาคพรต	15	15	30
	วัดสันติธรรม	—	12	12
ตากฟ้า	วัดคอนใหญ่	15	15	30
	บ้านตากฟ้า	15	15	30
	ชุมชนบ้านชุมพล	15	15	30
	วัดประชาสรรค์	15	13	28
พยุหะคีรี	พยุหะศึกษาการ	24	24	48
	เนินมะกอก	15	15	30
	นิคมเขาบ่อแก้ว	15	15	30
บรรพตพิสัย	วัดหางิ้ว	—	15	15
	วัดหนองน้ำเขียว	13	10	23
	วัดสังฆวิถิ	10	10	20
ตากถี	บ้านขอนแก่น	10	10	20
	วัดสว่างวงษ์	23	23	46
	วัดตากถี	12	12	24
ตากยาว	บ้านตากยาว	25	25	50
	วัดเขาสนุก	14	—	14
	บ้านหนองนมวัว	15	15	30
รวม		251	259	510

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีลำดับขั้นการสร้างดังต่อไปนี้

1. สร้างแบบสอบถามปลายเปิด โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาไผ่ โรงเรียนวัดสว่างวงษ์ และโรงเรียนบ้านหนองเคือ อำเภอบางบาล จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 80 คน ซึ่งไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เขียนปัญหาที่ประสบอยู่จริงในปัญหาทุกด้าน แล้วนำปัญหาที่นักเรียนเขียนนี้มาหาความถี่เพื่อคัดเลือกเอาปัญหาที่มีความถี่สูงมาใช้เป็นข้อคำถามของปัญหาทั้งหมด ซึ่งได้แก่ปัญหาด้าน การเรียน สังคม ครอบครัว สุขภาพ บุคลิกภาพ และปัญหาด้านความทองการ เป็นต้น
2. ศึกษาผลงานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนำแบบสอบถามในผลงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียนมาพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางการตั้งคำถามในปัญหาแต่ละด้าน
3. สร้างแบบสอบถามโดยใช้ข้อมูลจากข้อ 1 และข้อ 2 มาประกอบกัน โดยข้อคำถาม 120 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ นักแนะแนว นักวิจัย และครูระดับประถมศึกษาตรวจสอบพิจารณาหาความเที่ยงตรง (face validity)
4. นำผลที่ได้จากข้อ 3 มาปรับปรุงรายละเอียดแต่ละข้อในแบบสอบถามที่สร้างขึ้น แล้วนำไปทดลองสอบ (try out) กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนวัดสว่างวงษ์ อำเภอบางบาล จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำมาวิเคราะห์หาความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่น เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นขอคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ซึ่งถามเกี่ยวกับปัญหาทุกด้านของนักเรียน ได้แก่ ปัญหาด้านการเรียน สังคม ครอบครัว สุขภาพ และบุคลิกภาพ เป็นต้น โดยกำหนดให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบตามสภาพที่เป็นจริงซึ่งตนกำลังประสบปัญหาอยู่ ภายวิธีเขียน ✓ ลงในช่องหลังข้อปัญหาที่ให้ไว้
ดังตัวอย่าง

ข้อปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 ขาดสมาธิในการเรียน			✓		
2 ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้นแต่ไม่รู้วิธีการ		✓			
3 เขียนหนังสือไม่ถูก				✓	
ฯลฯ					

เกณฑ์การให้คะแนน

มีปัญหามากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มีปัญหามาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
มีปัญหปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
มีปัญหาน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
มีปัญหาน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

การหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ กระทำโดยตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมคะแนนของแต่ละคน จัดเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ แล้วตัดเอา 25 % สูง และ 25 % ต่ำ มาหาค่าสถิติพื้นฐานในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ทอจากนั้นนำค่าเฉลี่ยรายข้อของแต่ละกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญเพื่อหาความแตกต่าง โดยใช้ t -test แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีอำนาจจำแนกสูง คือมีค่า t ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป / จากการคัดเลือกข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 75 ข้อ

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม - ภายหลังจากคัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพสูงตามกำหนดไว้แล้ว ก็นำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีโคเอฟฟิเชียนอัลฟา (coefficient alpha) (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 265) ได้ค่าความเชื่อมั่น .80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือจากหัวหน้าส่วนการศึกษาศึกษาการบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ให้ช่วยดำเนินการชี้แจงเพื่อให้อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และครูที่สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ และอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักเรียนได้ ทอจากนั้นก็ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การจัดกระทำกับข้อมูล

นำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกใช้เฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ ซึ่งแบบสอบถามจำนวน 510 ฉบับนั้น คัดเลือกได้ฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 504 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.82 ทอจากนั้นได้พิจารณาแยกประเภทแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ที่จะศึกษา และตรวจให้คะแนนในแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และขั้นตอนก็นำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานดังต่อไปนี้ คือ

1.1 คะแนนเฉลี่ย (mean)

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

1.3 ค่าความแปรปรวน (variance)

2. ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ oneway analysis of variance โดยใช้สูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2521 : 72)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F แทน ค่าที่พิจารณาใน F - test

MS_b แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของกำลังสองภายในกลุ่ม

ถ้าพบว่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ทดสอบด้วย F - test มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแต่ละค่านับกับตัวแปรนั้น ๆ โดยใช้ Studentized q - Statistic แบบ Newman - Keul Method (Winer. 1962 : 105 - 124)

3. วิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis)

สำหรับการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนั้น ใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้ คือ

1. การวิเคราะห์รายข้อ (Item analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยอาศัยค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ t-test จากสูตร (Walpole. 1972 : 161)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-test

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยสะสมในกลุ่มที่ 1 และ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1 และ 2

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 265)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งหมด

S_x^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนรายข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

S^2 แทน ความแปรปรวน

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

SS แทน Sum Square

MS แทน Mean Square

df แทน degree of freedom

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เหล่านี้ได้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ตามลำดับดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 การจัดลำดับที่ความสำคัญของปัญหาโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อจำแนกองค์ประกอบของปัญหาของนักเรียน และจัดลำดับที่ความสำคัญขององค์ประกอบของปัญหานักเรียน ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาค้นต่าง ๆ ทุกองค์ประกอบ โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ระดับ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง

และคำ และอาชีพของบุคลากร 4 กลุ่มอาชีพ คืออาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย รับจ้าง และรับราชการ

ตอนที่ 1 การจัดลำดับที่ความสำคัญของปัญหาของนักเรียนโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยนั้น ๆ ไว้ เพื่อสะดวกในการแปลความหมายดังต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	0.00 – 0.99	มีปัญหาน้อยที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.99	มีปัญหาน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.00 – 2.99	มีปัญหาปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.00 – 3.99	มีปัญหามาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.00 – 4.99	มีปัญหามากที่สุด

ตาราง 2 ลำดับที่ความสำคัญของปัญหาที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ประสบ

$N = 504$

ข้อที่	ข้อปัญหา	ลำดับที่	$\bar{X}$	SD
17	ต้องการมีครูที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการเรียนรู้	1	3.5734	1.3548
41	อยากให้ครูพูดจาและปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความสุภาพและจริงใจ	2	3.4841	1.3872
28	ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน	3	3.3194	1.3239
36	ครูเข้มงวดและกวดขันนักเรียน	4	3.1310	1.2887
20	ไม่รู้แนวทางเรียนต่อในอนาคต	5	3.0873	1.2228
23	ต้องการให้ครูปรับปรุงการสอนวิชาวิทยาศาสตร์	6	3.0298	1.3455
2	ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้นแต่ไม่รู้วิธีการ	7	3.0198	1.2419
21	อยากเรียนต่อแต่ฐานะทางบ้านยากจน	8	2.9365	1.1350
25	ถูกเพื่อนรังแกและล้อเลียนในเรื่องต่าง ๆ	9	2.8631	1.3088
51	รู้สึกท้อแท้หรืออุปสรรคของเขมงวดกวดขัน	10	2.8373	1.2216

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อปัญหา	ลำดับที่	$\bar{X}$	SD
26	ไม่ชอบเพื่อนเพศตรงข้าม	11	2.7520	1.2830
52	ต้องการมีอิสระที่บ้านมากกว่านี้	12	2.7401	1.1111
58	ลำบากใจเรื่องฟันผุ ปวดฟัน	13	2.6845	1.4049
7	เรียนเลขคณิตไม่เข้าใจ	14	2.6667	1.1262
57	มีอาการปวดศีรษะโดยไม่ทราบสาเหตุ	15	2.6567	1.2734
29	ไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้ใจหรือปรึกษาได้	16	2.6270	1.3241
12	เบื่อเพื่อนที่เรียนอ่อนทำให้เสียเวลาคอย	17	2.6171	1.2525
19	ขาดคนแนะนำเอาใจใส่เรื่องการเรียนเมื่ออยู่บ้าน	18	2.6171	1.2777
65	มีความวิตกกังวลเรื่องสุขภาพ	19	2.6131	1.1910
18	รู้สึกท้อเรียนไม่มาเรียนอยากให้ปรับแก้ไข	20	2.5972	1.2901
68	เป็นคนขี้อาย ประหม่าเก่ง และไม่มั่นใจในตนเอง	21	2.5893	1.1678
56	ฐานะทางบ้านยากจน รายได้ไม่เพียงพอใช้จ่าย	22	2.5675	1.1242
66	โกรธง่ายและเป็นคนใจร้อนรุนแรง	23	2.5258	1.2354
39	ขาดครูที่ปรึกษาเมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ	24	2.5079	1.1558
55	เวลาไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษาคนในบ้าน	25	2.5079	1.2227
16	ไม่กล้าถามครูเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไม่เข้าใจ	26	2.4921	1.2705
69	วิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย	27	2.4762	1.1046
64	เป็นหวัดอยู่เสมอ	28	2.4365	1.2292
59	ไม่ได้ออกกำลังกายทำให้ร่างกายไม่แข็งแรง	29	2.4345	1.2798
24	เบื่อการเรียนมหาวิทยาลัยสังคม เช่นวิชาหน้าที่พลเมืองศีลธรรม เป็นต้น	30	2.4325	1.1761
60	รู้สึกเหนื่อยง่ายอ่อนเพลียอยู่เสมอ	31	2.4266	1.1621

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อปัญหา	ลำดับที่	$\bar{X}$	SD
34	มีความคิดก้าวหน้าแต่กลุ่มเพื่อนไม่ยอมรับ	32	2.4246	1.1255
8	ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะเข้าใจยาก และ รู้สึกว่าเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์	33	2.4246	1.1773
15	ครูสอนโดยใช้อารมณ์ทำให้ไม่ชอบเรียนวิชานั้น	34	2.4087	1.2720
70	ผูกมิตรใกล้ชิด	35	2.3929	1.0647
9	สิ้นเปลืองเงินในการเรียนวิชาการเรียนและประชิษฐ์	36	2.3909	1.1012
43	ครูไม่ค่อยรวมกิจกรรมกับนักเรียน มีแต่สั่งให้ทำ	37	2.3889	1.1996
14	ที่พักอยู่ไกล โรงเรียน การเดินทางมาโรงเรียนลำบาก	38	2.3869	1.2827
48	เมื่ออยู่บ้านไม่มีเวลาพักผ่อนหรือเล่นตามใจชอบ	39	2.3770	1.1917
74	แต่งตัวเขยไม่ทันเพื่อน	40	2.3690	1.0297
1	ขาดสมาธิในการเรียน	41	2.3611	1.0421
61	ปวดท้องเนื่องจากรับประทานอาหารไม่เพียงพอ และรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา	42	2.3353	1.1984
71	มีความบกพร่องทางกายทำให้ไม่พึงพอใจตนเอง	43	2.3294	1.0732
63	ร่างกายไม่อำนวยต่อการเล่นกีฬา	44	2.3274	1.2005
5	เบื่อการเรียนเพราะเน้นให้ท่องจำและจดตาม	45	2.2976	1.0695
4	รู้สึกท้อแท้กับวิชาเรียนไม่ทันเพื่อน	46	2.2917	1.0795
67	รู้สึกว่าตนเป็นคนขี้ความสุภาพอ่อนน้อมและ ไม่เชื่อง	47	2.2778	1.1219
75	คิดว่าตนเป็นคนไม่มีคุณค่าและขาดความสำคัญ	48	2.2758	1.1090
6	ไม่มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียน	49	2.2758	1.1356

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อปัญหา	ลำดับที่	$\bar{X}$	SD
3	เขียนหนังสือไม่ถูก	50	2.2718	1.0126
35	โรงเรียนไม่ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ	51	2.2679	1.1479
49	ขาดความสุขเมื่ออยู่บ้าน	52	2.2659	1.1749
53	พ่อแม่ตั้งความหวังไวสูงจนทำตามไม่ได้	53	2.2440	1.1147
54	รู้สึกว่าตนขาดความสำคัญในบ้าน	54	2.2440	1.1754
72	ชอบพูดคำหยาบ	55	2.2302	1.1397
47	ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมความประพฤติของนักเรียน	56	2.2063	1.1107
32	ไม่มีเวลาเล่นหรือร่วมกิจกรรมกับเพื่อน	57	2.1646	1.0824
38	ครูไม่ให้ความใกล้ชิดและเป็นกันเอง	58	2.1290	1.0174
10	เมื่อเรียนวิชาหลักภาษาไทย	59	2.1290	1.0614
46	ถูกพ่อแม่ดุและลงโทษเกินกว่าเหตุ	60	2.1270	1.1523
30	เพื่อนที่คบควยชักจูงไปในทางไม่ดี	61	2.1250	1.1840
73	รู้สึกว่าตนเองไม่ซื่อสัตย์	62	2.1012	1.0244
33	ไม่อยากเข้ากลุ่มเพื่อนเพราะมีปมคอยเรื่องฐานะ			
	ครอบครัว	63	2.0893	1.1411
50	ครอบครัววุ่นวายและทะเลาะวิวาทขัดแย้งกัน	64	2.0516	1.1530
31	เมื่อเพื่อนที่โรงเรียน	65	2.0476	1.0312
22	กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่น่าสนใจ	66	2.0456	0.9267
42	ครูลงโทษโดยขาดความยุติธรรม	67	2.0397	1.1857
13	ขาดแคลนหนังสือ สมุด และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน	68	1.9940	1.0692
27	รู้สึกอายเพื่อนเกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่	69	1.9504	1.0643

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อปัญหา	ลำดับที่	$\bar{X}$	SD
11	ขาดแคลนเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายอื่น ๆ ที่จะสวมใส่มาโรงเรียน	70	1.9028	1.0703
45	ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก	71	1.8889	1.0847
37	รู้สึกว่าการอุปถัมภ์ประละเลยไม่สนใจนักเรียน	72	1.8810	1.0369
44	รู้สึกว่าการไม่ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี	73	1.8413	1.0732
62	มีความผิดปกติเกี่ยวกับหู เช่น หูเป็นน้ำหนวก หรือไคยน์ไม่ชัด	74	1.7877	1.0497
40	ครูประจำชั้นไม่ดูแลเอาใจใส่นักเรียน	75	1.7560	1.0332

จากตาราง 2 การจัดลำดับที่ความสำคัญของปัญหาแต่ละข้อนั้น ถือเอาคะแนนค่าเฉลี่ย (mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของแต่ละข้อเป็นเกณฑ์ ในการจัดลำดับ คือปัญหาข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในลำดับที่หนึ่ง และค่าเฉลี่ยน้อยกว่าอยู่ในลำดับที่ติดรองลงไป แต่หากหากข้อใดมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ก็พิจารณาจากความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าน้อยกว่าไว้ในลำดับต้น ส่วนข้อที่มีความเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่าก็จัดไว้ลำดับที่รองลงไป

โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าวจากตาราง 2 พบว่าปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ที่มีความสำคัญสูงสุด 7 ข้อแรก และเป็นปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่ในเกณฑ์มาก (คะแนนเฉลี่ย 3.00 - 3.99) ได้แก่ข้อปัญหาซึ่งเรียงตามลำดับที่สำคัญได้ดังนี้

ข้อ 17 ต้องการมีครูที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการเรียน (คะแนนเฉลี่ย 3.5734)

ขอ 41 อยากให้ครูพุดจาและปฏิบัติคือนักเรียนด้วยความสุภาพและจริงใจ
(ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.4841)

ขอ 28 ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.3194)

ขอ 36 ครูเข้มงวดและกวดขันนักเรียนโดยขาดการพิจารณา (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.1310)

ขอ 20 ไม่รบกวนทางเรียนต่อในอนาคต (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.0873)

ขอ 23 ต้องการให้ครูปรับปรุงการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.0298)

ขอ 2 ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้นแต่ไม่รู้วิธีการ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.0198)

ส่วนปัญหาที่นักเรียนให้ค่ากับที่สำคัญของปัญหาระดับต่ำสุด และมีปัญหายอยู่ใน
เกณฑ์น้อย (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.99) มี 8 ข้อ โดยเรียงลำดับที่สำคัญจาก
ต่ำสุดไปหาสูงได้ ดังนี้ คือ

ขอ 40 ครูประจำชั้นไม่ค่อยเอาใจใส่นักเรียน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.7560)

ขอ 62 มีความผิดปกติเกี่ยวกับหู เช่น หูเป็นน้ำหนวก หรือได้ยินไม่ชัดเจน
(ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.7677)

ขอ 44 รู้สึกว่าครูไม่พาดนเป็นตัวอย่างที่ดี (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.8413)

ขอ 37 รู้สึกว่าครูปล่อยปละละเลยไม่สนใจนักเรียน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.8810)

ขอ 45 ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.8889)

ขอ 11 ขาดแคลนเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายอื่น ๆ ที่จะสวมใส่มาโรงเรียน
(ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.9028)

ขอ 27 รู้สึกอายเพื่อนเกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.9504)

ขอ 13 ขาดแคลนหนังสือ สมุด และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน (ค่าคะแนนเฉลี่ย
1.9940)

จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีตอบปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา
จำนวน 75 ข้อ ปรากฏว่ามีข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 เพียง 7 ข้อ ส่วนอีก 68 ข้อ
มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อจำแนกและจัดลำดับที่สำคัญขององค์ประกอบ
ของปัญหานักเรียน ด้วยวิธีการแยกองค์ประกอบ (factor analysis)

ในตอนนี้ได้แบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ข้อที่	$\bar{X}$	SD
1	2.3611	1.0421
2	3.0198	1.2419
3	2.2718	1.0126
4	2.2917	1.0795
5	2.2976	1.0695
6	2.2758	1.1356
7	2.6667	1.1262
8	2.4246	1.1773
9	2.3909	1.1012
10	2.1290	1.0614
11	1.9028	1.0703
12	2.6171	1.2525
13	1.9940	1.0692
14	2.3869	1.2827
15	2.4087	1.2720
16	2.4921	1.2705
17	3.5734	1.3548
18	2.5972	1.2901

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	$\bar{X}$	SD
19	2.6171	1.2777
20	3.0873	1.2228
21	2.9365	1.1350
22	2.0456	0.9267
23	3.0298	1.3455
24	2.4325	1.1761
25	2.8631	1.3088
26	2.7520	1.2830
27	1.9504	1.3239
28	3.3194	1.3239
29	2.6270	1.3241
30	2.1250	1.1840
31	2.0476	1.0312
32	2.1647	1.0824
33	2.0893	1.1411
34	2.4246	1.1255
35	2.2679	1.1479
36	3.1310	1.2887
37	1.8810	1.0369
38	2.1290	1.0174
39	2.5079	1.1558

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	$\bar{X}$	SD
40	1.7560	1.0332
41	3.4841	1.3872
42	2.0397	1.1857
43	2.3889	1.1996
44	1.8413	1.0732
45	1.8889	1.0847
46	2.1270	1.1523
47	2.2063	1.1107
48	2.3770	1.1917
49	2.2659	1.1749
50	2.0516	1.1530
51	2.8373	1.2216
52	2.7401	1.1111
53	2.2440	1.1147
54	2.2440	1.1754
55	2.5079	1.2227
56	2.5675	1.1242
57	2.6567	1.2734
58	2.6845	1.4049
59	2.4345	1.2798
60	2.4266	1.1621

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	$\bar{X}$	SD
61	2.3353	1.1984
62	1.7877	1.0497
63	2.3274	1.2005
64	2.4365	1.2292
65	2.6131	1.1910
66	2.5258	1.2354
67	2.2778	1.1219
68	2.5893	1.1678
69	2.4762	1.1046
70	2.3929	1.0647
71	2.3294	1.0732
72	2.2302	1.1397
73	2.1012	1.0244
74	2.3690	1.0297
75	2.2758	1.1090

จากตาราง 3 พบว่าปัญหาแต่ละข้อที่ให้กลุ่มตัวอย่างระบุสภาพการมีปัญหาที่เขาได้ประสบ มีค่าเฉลี่ย (mean) อยู่ระหว่าง 3.5734 และ 1.7560 ปัญหาที่มีระดับความสำคัญมาก หรือมีค่าเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป มีจำนวน 7 ข้อ และปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีจำนวน 68 ข้อ สำหรับค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นการวัดความแปรปรวนในความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อที่มีความเบี่ยงเบนมาตรฐานมาก แสดงว่าความรู้สึกของคน-

ในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาข้อนั้นแตกต่างกันมาก จากตาราง 3 พบว่า ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.9267 และ 1.3872 แสดงว่าความรู้สึกรู้สึกของคนในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาแต่ละข้อแตกต่างกันพอสมควร

อนึ่งตารางสำหรับแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (intercorrelation) ซึ่งมีขนาด 75×75 ไม่ได้นำมาแสดง เพราะไม่สะดวกในการจัดพิมพ์

ตาราง 4 ค่า Estimate Communality ค่า Eigenvalue เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน และเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสมปัญหาของนักเรียน

ข้อ	Estimate Communality	Factor	Eigenvalue	เปอร์เซ็นต์ ความแปรปรวน	เปอร์เซ็นต์ความ แปรปรวนสะสม
1	0.29792	1	10.46159	13.9	13.9
2	0.23775	2	2.81775	3.8	17.7
3	0.19853	3	2.28728	3.0	20.8
4	0.27676	4	2.07145	2.8	23.5
5	0.30523	5	1.87722	2.5	26.0
6	0.26650	6	1.65072	2.2	28.2
7	0.28873	7	1.56927	2.1	30.3
8	3.30229	8	1.56333	2.1	32.4
9	0.22091	9	1.47959	2.0	34.4
10	0.27849	10	1.38280	1.8	36.2
11	0.31729	11	1.37760	1.8	38.1
12	0.22680	12	1.33190	1.8	39.8
13	0.36045	13	1.30162	1.7	41.6
14	0.21915	14	1.28509	1.7	43.3

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	Estimate Communality	Factor	Eigenvalue	เปอร์เซ็นต์ ความแปรปรวน	เปอร์เซ็นต์ความ แปรปรวนสะสม
15	0.32915	15	1.24874	1.7	44.9
16	0.33235	16	1.21874	1.6	46.6
17	0.34954	17	1.18808	1.6	48.2
18	0.30032	18	1.15928	1.5	49.7
19	0.27493	19	1.14695	1.5	51.2
20	0.30260	20	1.11395	1.5	52.7
21	0.38097	21	1.07655	1.4	54.1
22	0.37006	22	1.06488	1.4	55.6
23	0.25545	23	1.05015	1.4	57.0
24	0.19845	24	1.00105	1.3	58.3
25	0.27829	25	0.99026	1.3	59.6
26	0.24773	26	0.97758	1.3	60.9
27	0.30952	27	0.92263	1.2	62.2
28	0.36799	28	0.91371	1.2	63.4
29	0.25573	29	0.91079	1.2	64.6
30	0.31628	30	0.88408	1.2	65.8
31	0.30542	31	0.86600	1.2	66.9
32	0.27200	32	0.85536	1.1	68.1
33	0.31885	33	0.83821	1.1	69.2
34	0.29597	34	0.82472	1.1	70.3

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	Estimate Communality	Factor	Eigenvalue	เปอร์เซ็นต์ ความแปรปรวน	เปอร์เซ็นต์ความ แปรปรวนสะสม
35	0.32607	35	0.81018	1.1	71.4
36	0.26959	36	0.80735	1.1	72.4
37	0.35795	37	0.78763	1.1	73.5
38	0.28766	38	0.74581	1.0	74.5
39	0.27251	39	0.73923	1.0	75.5
40	0.34189	40	0.72747	1.0	76.4
41	0.23257	41	0.71561	1.0	77.4
42	0.36521	42	0.69986	0.9	78.3
43	0.33019	43	0.69632	0.9	79.3
44	0.35255	44	0.67684	0.9	80.2
45	0.39581	45	0.66110	0.9	81.0
46	0.34578	46	0.65366	0.9	81.9
47	0.35784	47	0.64876	0.9	82.8
48	0.31246	48	0.62353	0.8	83.6
49	0.32346	49	0.61685	0.8	84.4
50	0.32830	50	0.60538	0.8	85.2
51	0.30645	51	0.59256	0.8	86.0
52	0.27292	52	0.57296	0.8	86.8
53	0.30348	53	0.56226	0.7	87.5
54	0.33667	54	0.55363	0.7	88.3
55	0.31791	55	0.54370	0.7	89.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ ข้อที่	Estimate Communality	Factor	Eigenvalue	เปอร์เซ็นต์ ความแปรปรวน	เปอร์เซ็นต์ความ แปรปรวนสะสม
56	0.35354	56	0.53546	0.7	89.7
57	0.31276	57	0.52441	0.7	90.4
58	0.29828	58	0.49004	0.7	91.1
59	0.33908	59	0.48144	0.6	91.7
60	0.39632	60	0.47943	0.6	92.3
61	0.35980	61	0.47151	0.6	93.0
62	0.29527	52	0.46586	0.6	93.6
63	0.31148	63	0.45100	0.6	94.2
64	0.33917	64	0.43167	0.6	94.8
65	0.41335	65	0.42009	0.6	95.3
66	0.35230	66	0.40893	0.5	95.9
67	0.35734	67	0.39659	0.5	96.4
68	0.39757	68	0.39081	0.5	96.9
69	0.47427	69	0.37469	0.5	97.4
70	0.28525	70	0.37044	0.5	57.9
71	0.28719	71	0.33468	0.4	98.4
72	0.37822	72	0.32492	0.4	98.8
73	0.42052	73	0.31647	0.4	99.2
74	0.37004	74	0.30499	0.4	99.6
75	0.37117	75	0.27664	0.4	100.0

จากตาราง 4 พบว่าค่า estimate communality มีค่าอยู่ระหว่าง 0.19845 – 0.47427 แสดงว่าข้อคำถามแต่ละข้อกระจายความแปรปรวนให้กับองค์ประกอบต่าง ๆ แตกต่างกันไป

เมื่อพิจารณา eigenvalue ซึ่งเป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์ของตัวประกอบรวมในแต่ละตัวประกอบรวม มีค่าอยู่ระหว่าง 10.46159 ถึง 0.27664 และ eigenvalue ที่มีค่าเกิน 1.0 มีจำนวน 24 ค่า คือตั้งแต่ 1.00105 ถึง 10.46159 แสดงว่า ข้อปัญหาจำนวน 75 ข้อนี้ มีองค์ประกอบรวม 24 องค์ประกอบ (factor) และจำนวนเปอร์เซ็นต์สะสมของความแปรปรวนเท่ากับ 58.30 เปอร์เซ็นต์

ตาราง 5 ค่า Eigenvalue ค่าเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน และเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสม

ข้อที่	Communality	Fator	Eigenvalue	เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน	เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสม
1	0.40624	1	9.86314	33.6	33.6
2	0.34332	2	2.23915	7.6	41.2
3	0.23874	3	1.72689	5.9	47.0
4	0.33331	4	1.47428	5.0	52.1
5	0.34998	5	1.25328	4.3	56.3
6	0.29607	6	1.08100	3.7	60.0
7	0.37531	7	0.97618	3.3	63.3
8	0.32138	8	0.96752	3.3	66.6
9	0.24561	9	0.88906	3.0	69.6
10	0.38822	10	0.77591	2.6	72.3
11	0.45291	11	0.75890	2.6	74.9
12	0.32968	12	0.74667	2.5	77.4

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	Communality	Fator	Eigenvalue	เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน	เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสม
13	0.43263	13	0.68913	2.3	79.7
14	0.28455	14	0.68421	2.3	82.1
15	0.39132	15	0.63364	2.2	84.2
16	0.37953	16	0.62081	2.1	86.3
17	0.45843	17	0.59706	2.0	88.4
18	0.36884	18	0.58236	2.0	90.4
19	0.29151	19	0.52993	1.8	92.2
20	0.35709	20	0.52348	1.8	93.9
21	0.51937	21	0.48360	1.6	95.6
22	0.49631	22	0.47026	1.6	97.2
23	0.34167	23	0.43568	1.5	98.7
24	0.19814	24	0.39202	1.3	100.0
25	0.33116				
26	0.38996				
27	0.36417				
28	0.54579				
29	0.38186				
30	0.37706				
31	0.37436				
32	0.27870				

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	Communality	Fator	Eigenvalue	เปอร์เซ็นต์ความ แปรปรวน	เปอร์เซ็นต์ความ แปรปรวนสะสม
33	0.33380				
34	0.29892				
35	0.31494				
36	0.29766				
37	0.53324				
38	0.27120				
39	0.33680				
40	0.41064				
41	0.29089				
42	0.38559				
43	0.37896				
44	0.41033				
45	0.57382				
46	0.38822				
47	0.38998				
48	0.45249				
49	0.39117				
50	0.39662				
51	0.54472				
52	0.31220				
53	0.45137				
54	0.38761				

, ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	Communality	Factor	Eigenvalue	เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน	เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสม
55	0.35915				
56	0.45789				
57	0.40133				
58	0.45589				
59	0.41456				
60	0.57891				
61	0.41379				
62	0.34570				
63	0.34999				
64	0.32549				
65	0.52927				
66	0.51164				
67	0.39377				
68	0.52009				
69	0.55129				
70	0.33828				
71	0.37029				
72	0.58077				
73	0.49908				
74	0.39405				
75	0.41454				

จากตาราง 5 จะพบว่าค่า eigenvalue ที่มีค่าเกิน 1 มีเพียง 6 ค่า คือตั้งแต่ 1.08100 ถึง 9.86314 ซึ่งแสดงว่าหลังจากหมุนแกนแล้ว ได้องค์ประกอบรวมที่เห็นความสัมพันธ์ของ factor loading อย่างชัดเจน 6 องค์ประกอบ และมีจำนวนเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 60.0 เปอร์เซ็นต์

ตาราง 6 Factor Pattern ของปัญหานักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

ข้อที่	Fator 1	Fator 2	Factor 3	Factor 4	Factor 5	Factor 6
1	0.13353	-0.02260	0.06854	0.55738	0.05716	0.06798
2	0.13145	0.10954	0.07698	0.14396	-0.02477	0.04217
3	0.00803	-0.02128	0.19369	0.18132	0.13075	0.07795
4	0.08310	-0.01863	0.15531	0.39221	0.11026	0.00545
5	0.18794	0.10366	0.04820	0.39624	-0.00134	0.16728
6	0.11444	-0.00213	-0.02826	0.01826	0.07395	0.11930
7	0.00476	0.05795	-0.02302	0.49423	0.04806	0.08617
8	0.07111	0.02551	-0.00846	0.36717	0.06391	0.09045
9	0.12555	0.06518	0.04551	0.15250	0.07304	0.14493
10	0.19008	0.13857	0.15005	0.06194	0.19083	0.06848
11	0.01348	-0.03072	0.14871	0.04614	0.04151	0.58330
12	-0.03441	0.05401	0.05095	0.05027	0.01379	0.02968
13	0.12663	-0.06270	0.09001	0.05280	0.00787	0.54758
14	0.06866	0.03131	0.04994	0.04772	-0.03149	0.15094
15	0.24183	0.05874	0.13183	0.05378	0.04786	0.04336
16	0.12570	0.10988	0.06606	0.13298	0.10052	-0.02220

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	Fator 1	Fator 2	Factor 3	Factor 4	Factor 5	Factor 6
17	0.05046	0.58483	0.01131	0.06318	-0.03386	-0.03022
18	0.11409	0.12796	-0.02187	0.16499	-0.04575	0.12820
19	0.11989	0.20078	0.04907	0.06949	0.04733	0.11157
20	-0.02594	0.24082	0.05106	0.03774	0.04968	0.19313
21	0.10157	0.10786	0.03569	-0.05731	-0.02791	0.19826
22	0.31018	-0.08421	0.11893	0.03167	0.22545	0.21609
23	0.07733	0.13711	0.07150	0.01036	0.09327	0.06489
24	0.21602	-0.07625	0.08126	0.04252	0.07625	0.05891
25	-0.01979	0.10742	0.07272	0.02027	0.04666	0.06347
26	0.04421	0.06418	0.03753	0.06610	0.00530	0.01416
27	0.33516	0.01214	0.01984	0.10420	0.02022	0.07479
28	-0.05020	0.44046	0.07104	-0.11527	0.10297	0.00315
29	0.09668	0.08376	0.10602	0.00104	0.00889	-0.03539
30	0.34911	-0.01939	0.02268	0.01716	0.12657	-0.00742
31	0.31761	0.05055	0.14484	-0.12247	0.06545	-0.00750
32	0.18646	-0.00866	0.03966	0.05475	0.10450	0.11201
33	0.25342	-0.09370	0.12753	0.03675	-0.02252	0.01717
34	0.14958	0.08270	0.06512	0.09493	0.06918	0.00055
35	0.33497	0.02492	0.14557	0.21110	-0.02429	0.07871
36	-0.04256	0.31785	0.04947	-0.03560	0.04472	0.00690
37	0.53512	-0.04353	0.08413	0.00898	0.04703	0.03004
38	0.43527	0.10059	0.09763	-0.00793	-0.00131	0.02612

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	Fator 1	Fator 2	Factor 3	Factor 4	Factor 5	Factor 6
39	0.18786	0.06919	0.14237	0.03984	0.02748	0.00845
40	0.49762	-0.08493	0.03161	0.10128	0.22938	0.07520
41	0.05460	0.50852	0.06526	-0.00778	0.01989	-0.01636
42	0.51288	-0.00356	0.01222	0.11036	0.00002	0.08396
43	0.42563	0.10693	-0.00068	0.04786	0.05974	0.11603
44	0.53310	-0.03972	0.10012	0.06406	0.03334	0.05466
45	0.38542	-0.01329	0.13254	0.03342	0.04265	0.10636
46	0.20125	-0.04336	0.08104	0.09601	0.08188	-0.01230
47	0.14675	0.18579	0.17683	0.13609	0.17057	0.23808
48	0.12501	0.08555	0.05907	0.14285	0.00744	0.13691
49	0.27276	0.01790	0.23234	0.11213	0.08481	-0.09744
50	0.26858	0.11308	0.11190	0.18065	0.24778	-0.04511
51	-0.02997	0.21648	-0.02333	-0.06272	0.01728	0.00546
52	0.14247	0.33414	0.23346	0.09838	-0.00964	-0.02436
53	0.26839	0.02453	0.10342	0.04541	0.19088	0.02302
54	0.14108	0.11271	0.05809	0.16587	0.09009	0.32982
55	0.21299	0.04033	0.24665	0.17574	0.06522	-0.05590
56	0.06601	0.02198	0.18919	0.12035	0.08330	0.14193
57	0.02168	0.07229	0.30614	0.01954	0.02693	0.03275
58	0.02844	0.05392	0.17217	0.02204	0.02213	0.05478
59	0.10648	-0.04836	0.27638	0.17028	0.07215	0.05797
60	0.10266	-0.07484	0.27095	0.10706	0.05643	-0.11923

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	Fator 1	Fator 2	Factor 3	Factor 4	Factor 5	Factor 6
61	0.14491	0.10931	0.39415	0.02973	0.04489	0.05514
62	0.17372	-0.00593	0.13559	-0.01069	0.15001	0.01753
63	0.17930	0.01110	0.42532	0.04584	0.12109	0.10844
64	0.01541	0.01834	0.36315	0.01806	0.05865	0.14679
65	0.07366	0.03524	0.60600	0.00391	0.06867	0.04256
66	0.09599	0.09165	0.18176	0.01855	0.09009	-0.02878
67	0.11714	0.08728	0.17058	0.07024	0.35003	-0.03592
68	0.16611	0.16299	0.15160	0.03935	0.15759	0.22522
69	0.10873	0.28906	0.53644	0.10555	0.17453	0.09133
70	0.15680	0.04300	0.05088	-0.03390	0.14132	0.06985
71	0.11042	0.13820	0.32581	-0.00029	0.04915	0.13682
72	0.04291	-0.05317	0.11929	0.00164	0.71073	0.02809
73	0.12106	0.09705	0.06970	0.21723	0.54441	0.10160
74	0.12754	0.15420	0.27562	0.11490	0.07291	0.24161
75	0.10734	0.07873	0.21408	0.20472	0.10923	0.11236

จากตาราง 6 ได้พบว่าแต่ละองค์ประกอบของปัญหานักเรียนประถมศึกษาทั้ง 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วยปัญหาข้อต่าง ๆ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ตัวแปรที่ทำให้ค่า loading สูงอย่างมีนัยสำคัญ คือตั้งแต่ 0.31018 ถึง 0.53512 มี 12 ตัวแปร ได้แก่

- ขอ 22 กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่น่าสนใจ
- ขอ 27 รู้สึกอายเพื่อนเกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่
- ขอ 30 เพื่อนที่คบควยชักจูงไปในทางที่ไม่ดี
- ขอ 31 เปื่อเพื่อนที่โรงเรียน
- ขอ 35 โรงเรียนไม่ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ
- ขอ 37 รู้สึกว่าครูปล่อยให้ปล่อยปละละเลยไม่สนใจนักเรียน
- ขอ 38 ครูไม่ให้ความใกล้ชิดและเป็นกันเอง
- ขอ 40 ครูประจำชั้นไม่ดูแลเอาใจใส่นักเรียน
- ขอ 42 ครูลงโทษโดยขาดความยุติธรรม
- ขอ 43 ครูไม่ค่อยรวมกิจกรรมกับนักเรียนแม้แต่สั่งให้ทำ
- ขอ 44 รู้สึกว่าครูไม่พัฒนาเป็นตัวอย่างที่ดี
- ขอ 45 ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก

องค์ประกอบที่ 1 นี้ มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 ขององค์ประกอบทั้งหมด และองค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบของปัญหานักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกว่า "ปัญหาค่านิยม" แสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่นักเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ประสบอยู่เป็นอันดับแรกและสำคัญยิ่ง คือ ปัญหาค่านิยมที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การปฏิบัติตนของครูไม่เหมาะสม และนักเรียนมีความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อการสอนของครูรวมทั้งการจัดกิจกรรมในโรงเรียน นอกจากนี้ก็มีปัญหาค่านิยมสัมพันธ์กับเพื่อน และมีความไม่สบายใจเกี่ยวกับความรู้สึกที่หมกมุ่นต่อเพื่อนด้วยเช่นกัน

องค์ประกอบที่ 2 ตัวแปรที่โหลด loading สูงอย่างมีนัยสำคัญ คือมีค่า loading ตั้งแต่ 0.31785 ถึง 0.58483 มี 5 ตัวแปร ได้แก่

- ขอ 17 ต้องการมีครูที่คอยช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการเรียน
- ขอ 28 ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน
- ขอ 36 ครูเข้มงวดและกวดขันนักเรียน
- ขอ 41 อยากให้ครูพุดจาและปฏิบัติตนนักเรียนคอยความสุภาพและจริงจัง

ข้อ 52 ท้องการมีอิสระที่บ้านมากกว่านี้

องค์ประกอบนี้ เรียกชื่อว่า "ความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น" นับเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีปัญหาด้านการให้บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตน เช่น ครู และบุคคลในบ้านสนองตอบในสิ่งที่ตนต้องการ ในด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวและการปฏิบัติตอบ และการพุดจา เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 3 ตัวแปรที่ให้ความ loading สูงอย่างมีนัยสำคัญ คือมีค่าตั้งแต่ 0.30614 ถึง 0.60600 มี 7 ตัวแปร ได้แก่

ข้อ 57 มีอาการปวดศีรษะโดยไม่ทราบสาเหตุ

ข้อ 61 ปวดท้องเนื่องจากรับประทานอาหารไม่เพียงพอ และรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา

ข้อ 63 ร่างกายไม่อำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา

ข้อ 64 เป็นหวัดอยู่เสมอ

ข้อ 65 มีความวิตกกังวลเรื่องสุขภาพ

ข้อ 69 วิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

ข้อ 71 มีความบกพร่องทางกายทำให้ไม่พึงพอใจตนเอง

เรียกชื่อองค์ประกอบที่มีความสำคัญลำดับที่ 3 ว่า "ปัญหาด้านสุขภาพพลานามัย" แสดงว่านักเรียนมีอุปสรรคและความวิตกกังวลที่เกิดจากสภาพร่างกาย การเจ็บป่วยอยู่เสมอ และความบกพร่องของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย เป็นลำดับที่ 3 ของปัญหาทั้งหมด

องค์ประกอบที่ 4 ตัวแปรที่ให้ความ loading สูงอย่างมีนัยสำคัญ คือมีค่า loading ตั้งแต่ 0.39040 ถึง 0.55738 มี 5 ตัวแปร ได้แก่

ข้อ 1 ขาดสมาธิในการเรียน

ข้อ 4 รู้สึกว่าสติปัญญาเชิงซ้อนช้าเรียนไม่ทันเพื่อน

ข้อ 5 เบื่อการเรียนเพราะเหนื่อยหอบและจุกจิก

ข้อ 7 เรียนเลขคณิตไม่เข้าใจ

ข้อ 8 ไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษเพราะเข้าใจยากและรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์

องค์ประกอบนี้ชื่อว่า "ปัญหาคำนการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา" มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 แสดงว่านักเรียนมีปัญหาคำนวิธีการเรียน ความรู้สึกต่อเนื้อหาวิชาและการเรียนการสอนในชั้นเรียน และมีปัญหาคำนสติปัญญาความสามารถทางการเรียนของตนด้วย

องค์ประกอบที่ 5 ตัวแปรที่ให้อา loading สูงอย่างมีนัยสำคัญ คือมีค่า loading ตั้งแต่ 0.35033 ถึง 0.71073 มี 3 ตัวแปร คือ

ขอ 67 รู้สึกว่าตนเป็นคนขาดความสุภาพอ่อนน้อมและไม่เชื่อฟัง

ขอ 72 ชอบพูดคำหยาบ

ขอ 73 รู้สึกว่าตนเองไม่ซื่อสัตย์

เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า "ปัญหาคำนบุคลิกภาพ" แสดงให้เห็นว่านักเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ มีปัญหาคำนความวิตกกังวลเกี่ยวกับอุปนิสัยและความประพฤติของตนเป็นลำดับที่ 5

องค์ประกอบที่ 6 ตัวแปรที่ให้อา loading สูงอย่างมีนัยสำคัญ คือมีค่าตั้งแต่ 0.32982 ถึง 0.58330 มี 3 ตัวแปร คือ

ขอ 11 ขาดแคลนเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายอื่น ๆ ที่จะสวมใส่มาโรงเรียน

ขอ 13 ขาดแคลนหนังสือสมุดและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน

ขอ 54 รู้สึกว่าตนขาดความสำคัญในบาน

องค์ประกอบนี้เรียกว่า "ปัญหาคำนครอบครัว" ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนประสบปัญหาเนื่องจากครอบครัวขาดแคลนรายได้ที่จะนำมาจัดหาอุปกรณ์และเครื่องนุ่งห่ม และนักเรียนยังมีปัญหาคำนความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวอีกด้วย องค์ประกอบนี้มีความสำคัญลำดับที่ 6

จากการกำจัดความคลาดเคลื่อนในความแปรปรวน (error variance) จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างออกไปแล้วด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ดังแสดงในตาราง 4, 5 และ 6 ข้างต้นแล้ว สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ในครั้งนี้ ได้พบว่ามีปัญหาของนักเรียนมี 6 องค์ประกอบ (factor) ดังเรียงลำดับความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบไว้ดังนี้ คือ

องค์ประกอบที่ 1 คือ ปัญหาคำนสังคม มีจำนวนข้อปัญหา 12 ข้อ

- องค์ประกอบที่ 2 คือ ปัญหาความต้องการและการได้รับการยอมรับจาก
บุคคลอื่น ๆ มีจำนวน 5 ข้อ
- องค์ประกอบที่ 3 คือ ปัญหาสุขภาพพลานามัย มีจำนวนข้อปัญหา 7 ข้อ
- องค์ประกอบที่ 4 คือ ปัญหาการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา
มีจำนวน 5 ข้อ
- องค์ประกอบที่ 5 คือ ปัญหาบุคลิกภาพ มีจำนวนข้อปัญหา 3 ข้อ
- องค์ประกอบที่ 6 คือ ปัญหาครอบครัว มีจำนวนข้อปัญหา 3 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนต่าง ๆ โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนต่าง ๆ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏผลดังนี้คือ

3.1.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนสังคมจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 7 8 และ 9 ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนสังคมของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	SD
สูง	131	22.7710	6.5990
ปานกลาง	246	23.9268	6.7111
ต่ำ	127	26.8425	7.2620
รวม	504	24.3611	6.9791

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนสังคมสูงสุด รองลงมาได้แก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาคำนสังคมของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนึงถึง จำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	
Between Groups	2	1159.6454	579.8225	12.446**
Within Group	501	23340.2188	46.5872	
Total	503	24499.8633		

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F_{(2,501)} = 4.60$

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาคำนึงถึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 12.446$) และเมื่อทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนึงถึงของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ปรากฏผลดังในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านสังคม
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		22.7710	23.9268	26.8425
สูง	22.7710	—	1.1558	4.0715 ^{**}
ปานกลาง	23.9268		—	2.9157 ^{**}
ต่ำ	26.8425			—

^{**} นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $r = 2$ $r = 3$

$q_{.99} (r, 501)$ 3.64 4.12

$q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$ 2.00 2.27

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านสังคมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($q = 4.0715, 2.9157$)
 2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีปัญหาด้านสังคมไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
- 3.1.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 10 และ 11

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	SD
สูง	131	16.968	3.9348
ปานกลาง	246	16.2073	3.8025
ต่ำ	127	15.5906	4.1238
รวม	504	16.2480	3.9429

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นสูงสุด รองลงมาได้แก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	2	122.1071	61.0535	3.974 *
Within Groups	501	7697.8875	15.3650	
Total	503	7819.9922		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F(2, 501) = 2.99$

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมี

ปัญหาคำนวณความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.974$) และเมื่อทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ปรากฏผลในตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
		15.5906	16.2073	16.9618
ต่ำ	15.5909	—	0.6167	1.3712**
ปานกลาง	16.2073		—	—
สูง	16.9618			

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$r = 2$ $r = 3$

$q_{.99} (r = 501)$

3.64 4.12

$q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$

1.1524 1.3044

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีปัญหาคำนวณความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาคำนวณความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 ($q = 1.3712$) แต่ไม่มีความแตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.1.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านสุขภาพพลานามัย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 13 และ 14

ตาราง 13 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านสุขภาพพลานามัยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	SD
สูง	131	16.8549	4.7233
ปานกลาง	246	17.1504	4.7874
ต่ำ	127	17.5512	5.3418
รวม	504	17.1746	4.9133

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านสุขภาพพลานามัยสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาด้านสุขภาพพลานามัย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณสภาพพลาสมา
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	2	31.6074	15.8037	0.654
Within Groups	501	12110.9224	24.1735	
Total	503	12142.5273		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F_{(2,501)} = 4.60$

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาคำนวณสภาพพลาสมาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 15 16 และ 17

ตาราง 15 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสถิติปัญหาจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	SD
สูง	131	10.7863	2.7680
ปานกลาง	246	12.1667	3.2161
ต่ำ	127	13.0945	3.4213
รวม	503	12.0417	3.2632

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสถิติปัญหาลดลง รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสถิติปัญหาของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสถิติปัญหา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	2	351.0776	175.5388	17.571**
Within Groups	501	5004.9973	9.9900	
Total	503	5356.0742		

**

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F(2,501) = 4.60$

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหา

ด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 17.571$) ดังนั้นจึงทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสติปัญญา ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ดังปรากฏผลในตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสติปัญญา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน	$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		10.7863	12.1667	13.0945
สูง	10.7863	—	1.3804 *	2.3082 *
ปานกลาง	12.1667		—	0.9278 *
ต่ำ	13.0945			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

	$r = 2$	$r = 3$
$q_{.99}(r, 501)$	3.64	4.12
$q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	0.7071	0.8450

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปานกลางมีปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสติปัญญามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($q = 1.3804$)

2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($q = 0.9278, 2.3082$)

3.1.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 18 19 และ 20 ตาราง 18 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านบุคลิกภาพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	SD
สูง	131	6.1832	2.1690
ปานกลาง	246	6.5732	2.4076
ต่ำ	127	7.1181	2.7476
รวม	504	6.6091	2.4584

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านบุคลิกภาพสูงสุด รองมาได้แก่ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และสูงตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาด้านบุคลิกภาพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านครอบครัวจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	2	56.9857	28.4928	4.785 **
Within Groups	501	2982.9688	5.9540	
Total	503	3039.9543		

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F_{(2,501)} = 4.60$

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 4.785$) ดังนั้นจึงทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านบุคลิกภาพของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ดังปรากฏผลในตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านบุคลิกภาพ
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		6.1832	6.5732	7.1181
สูง	6.1832	—	0.3900	0.9349**
ปานกลาง	6.5732		—	0.5449
ต่ำ	7.1181			—

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

	$r = 2$	$r = 3$
$q_{.99}(r, 510)$	3.64	4.12
$q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	0.7174	0.8120

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมี ปัญหาด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาด้านบุคลิกภาพมากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($q = 0.9349$) แต่ไม่มีความแตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.1.6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้าน
-ครอบครัวจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 21 22 และ 23

ตาราง 21 ก่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านครอบครัวของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	SD
สูง	131	5.6718	2.1994
ปานกลาง	246	6.2073	2.4095
ต่ำ	127	6.4961	2.2708
รวม	504	6.1409	2.3369

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านครอบครัวสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาด้านครอบครัวของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนครอบครัวจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	2	45.9356	22.9678	4.260 [*]
Within Groups	501	2701.0146	5.3912	
Total	503	2746.9502		

* นัยสำคัญที่ระดับ .05 $F_{(2,501)} = 2.99$

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาคำนครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 4.260$) ดังนั้นจึงทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนครอบครัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ดังปรากฏผลในตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านครอบครัว
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	X	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		5.6718	6.2073	6.4961
สูง	5.6718	—	0.5355**	0.8243**
ปานกลาง	6.2073		—	0.2888
ต่ำ	6.4961			—

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

	$r = 2$	$r = 3$
$q_{.99}(r, 501)$	3.64	4.12
$q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	0.0682	0.7726

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีปัญหาด้านครอบครัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($q = 0.5355$)
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านครอบครัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($q = 0.8243$) แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.1.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 24 25 และ 26

ตาราง 24 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาทั้งหมด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	SD
สูง	131	79.2290	13.1561
ปานกลาง	246	82.2317	14.8502
ต่ำ	127	86.6929	17.2145
รวม	504	82.๖754	15.2851

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมดสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และสูงตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาทั้งหมดของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมดจำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	2	3649.0989	1824.5493	8.028**
Within Groups	501	113869.1172	227.2837	
Total	503	117518.1875		

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F(2,501) = 4.60$

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมี
ปัญหาทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 8.028$) ดังนั้น
จึงทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมด
ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ดังปรากฏผลในตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมด
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

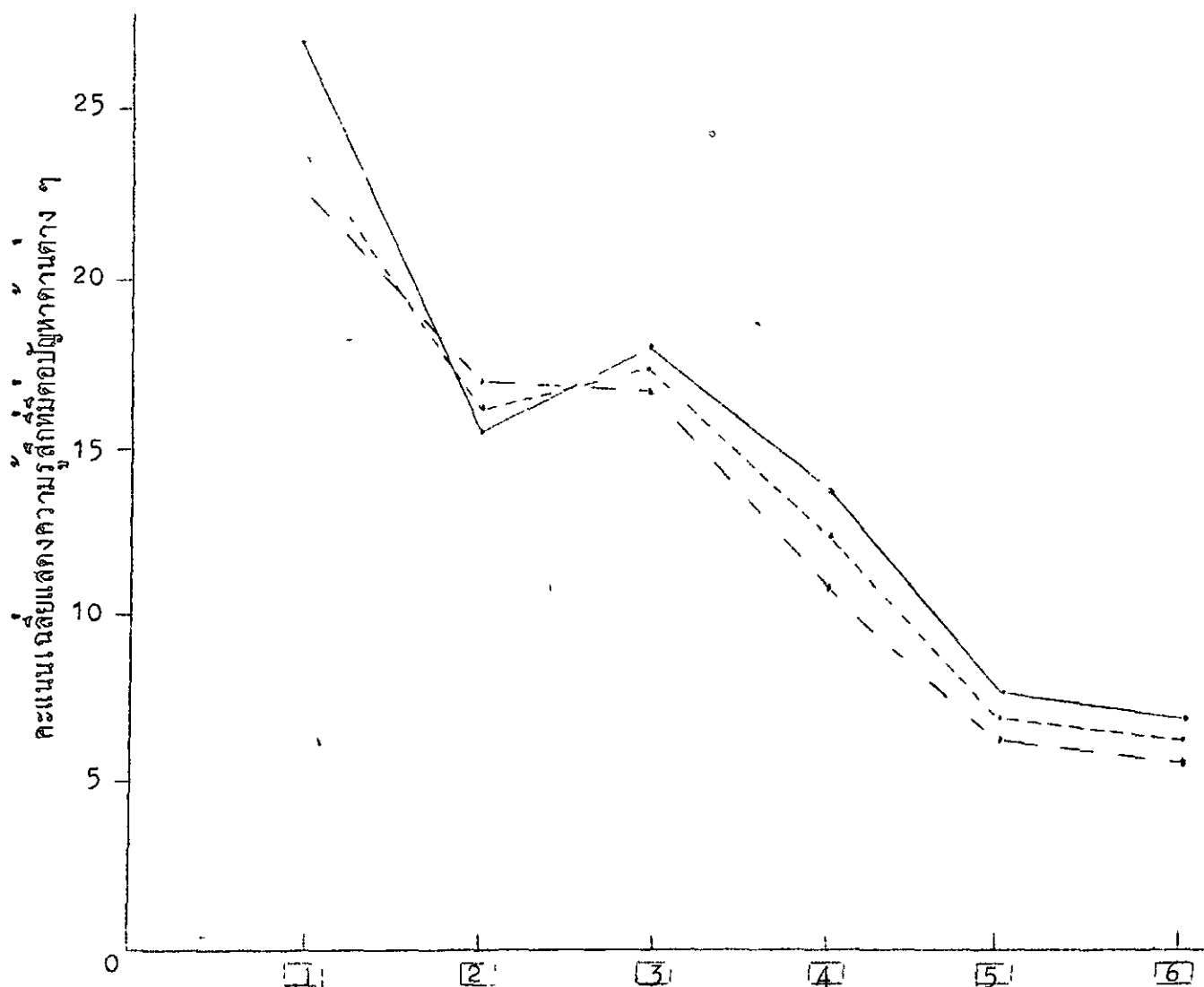
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		77.2290	82.2317	86.6929
สูง	77.2290	—	5.0027*	9.4639*
ปานกลาง	82.2317		—	4.4612*
ต่ำ	86.6929			—

$$\begin{array}{l}
 * \text{นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ } .05 \quad r = 2 \quad r = 3 \\
 q_{.95}(r, 501) \quad 2.77 \quad 3.14 \\
 q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{n}} \quad 3.3730 \quad 4.0354
 \end{array}$$

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีปัญหาทั้งหมดมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($q = 5.0027$)
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้งหมดมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($q = 4.4612, 9.4639$)

อนึ่ง เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนแต่ละค่านทั้ง 6 ค่าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงได้แสดงเป็นภาพดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

[1] แทน ปัญหาด้านสังคม	— — —	แทน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
[2] แทน ปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น	- . - - -	แทน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลาง
[3] แทน ปัญหาด้านสุขภาพพลานามัย	————	แทน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
[4] แทน ปัญหาด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา		
[5] แทน ปัญหาด้านบุคลิกภาพ		
[6] แทน ปัญหาด้านครอบครัว		

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านต่าง ๆ
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

3.2.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านสังคมจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 27 และ 28

ตาราง 27 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านสังคมของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	SD
เกษตรกร	318	24.3868	6.6178
ค้าขาย	82	23.1707	7.3128
รับจ้าง	69	25.0145	7.5449
รับราชการ	35	25.6286	8.0662
รวม	504	24.3611	6.9791

จากตาราง 27 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านสังคมสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง เกษตรกรรม และค้าขาย ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาด้านสังคมของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 28

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนึงสังคม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	3	202.1101	67.3700	1.386
Within Groups	500	24297.7417	48.5955	
Total	503	24499.8516		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F(3,500) = 2.60$

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหาคำนึงสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนึงความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 29 และ 30

ตาราง 29 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	SS	SD
เกษตรกร	318	16.3019	4.0145
ค้าขาย	82	15.8415	3.8215
รับจ้าง	69	16.1014	4.0950
รับราชการ	35	17.0000	3.2176
รวม	504	16.2480	3.9429

จากตาราง 29 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นสูงสุด รองมาได้แก่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร รับจ้าง และค้าขาย ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณความต้องการ และการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	3	35.8252	11.9417	0.767
Within Groups	500	7784.0842	15.5682	
Total	503	7819.9063		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F(3,500) = 2.60$

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาคำนวณความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณสภาพพหุภาษามัย จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 31 และ

ตาราง 31 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านสุขภาพพลานามัยของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	SD
เกษตรกร	318	17.4874	4.9250
ค้าขาย	82	17.1463	5.1355
รับจ้าง	69	16.0435	4.7386
รับราชการ	35	16.6286	4.4064
รวม	504	17.1746	4.9132

จากตาราง 31 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านสุขภาพพลานามัยสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ค้าขาย รับราชการ และรับจ้าง ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาด้านสุขภาพพลานามัย จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 32

ตาราง 32 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณสุขภาพอนามัย
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	3	129.9295	43.3098	1.803
Within Groups	500	12012.4158	24.0248	
Total	503	12142.3438		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F_{(3,500)} = 2.60$

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหาคำนวณสุขภาพอนามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเขียนและความสามารถทางสติปัญญา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 33 และ 34

ตาราง 33 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสติปัญญาจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	SD
เกษตรกร	318	12.0660	3.2331
ค้าขาย	82	12.2195	3.3297
รับจ้าง	69	11.7681	3.3744
รับราชการ	35	11.9429	3.2625
รวม	504	12.0417	3.2632

จากตาราง 33 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสติปัญญาสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร รับราชการ และรับจ้างตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาคำนการ เรียนและความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 34

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการเรียน
และความสามารถทางสติปัญญา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	3	8.2881	2.7627	0.258
Within Groups	500	5347.7927	10.6956	
Total	503	5347.7927		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F(3,500) = 2.60$

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหาด้าน
การเรียนและความสามารถทางสติปัญญาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญห
ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 35 และ 36

ตาราง 35 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนับุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	SD
เกษตรกรรวม	318	6.6415	2.5112
ค้ายาย	82	6.4390	2.1204
รับจ้าง	69	6.6957	2.5570
รับราชการ	35	6.5459	2.5935
รวม	504	6.6091	2.4584

จากตาราง 35 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนับุคลิกภาพสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรวม รับราชการ และค้ายาย ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาคำนับุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 36

ตาราง 36 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านบุคลิกภาพ
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	3	3.3781	1.1260	0.185
Within Groups	500	3036.5847	6.0732	
Total	503	3039.9626		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านครอบครัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 37 และ 38

ตาราง 37 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านครอบครัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	SD
เกษตรกรรวม	318	6.2450	2.3927
ค้าขาย	82	6.2317	2.2895
รับจ้าง	69	6.0290	2.2359
รับราชการ	35	5.2000	1.9674
รวม	504	6.1409	2.3369

จากตาราง 37 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านครอบครัวสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย รับจ้าง และรับราชการ ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาด้านครอบครัวของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 38

ตาราง 38 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านครอบครัว
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	3	35.9884	11.9961	2.213
Within Groups	500	2710.9663	5.4219	
Total	503	2746.9546		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 38 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหาด้านครอบครัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมด จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 39 และ 40

ตาราง 39 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาทั้งหมด จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	SD
เกษตรกร	318	83.1289	14.8084
ค้าขาย	82	81.0488	15.6093
รับจ้าง	69	81.6522	16.3723
รับราชการ	35	82.9429	16.8801
รวม	504	82.5754	15.2851

จากตาราง 39 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมดสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ รับราชการ รับจ้าง และค้าขาย ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาทั้งหมดของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 40

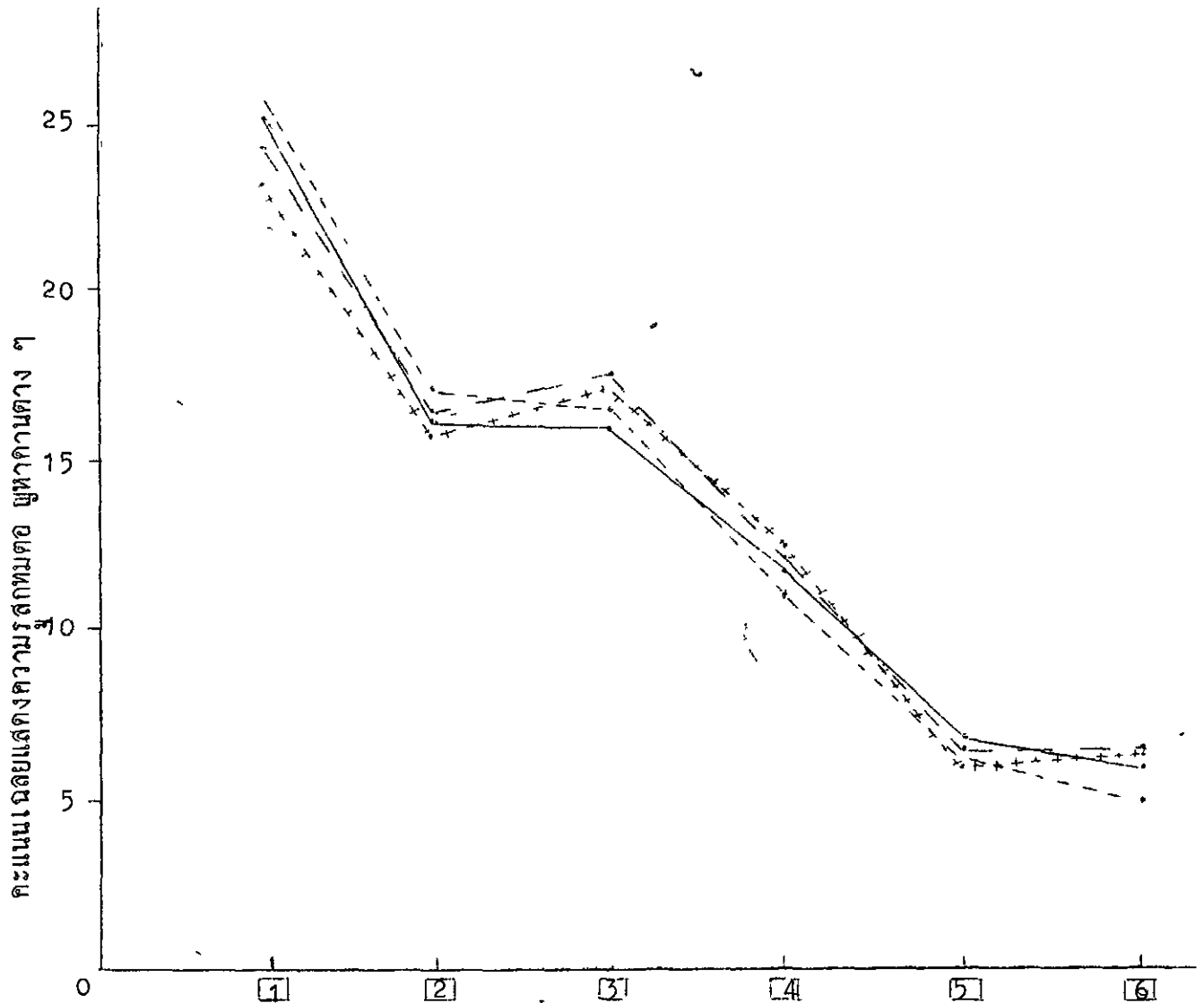
ตาราง 40 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งหมด จำแนกตาม
อาชีพของผู้ปกครอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	3	351.7957	117.2652	0.500
Within Groups	500	117165.5430	234.3311	
Total	503	117517.3125		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F(3,500) = 2.60$

จากตาราง 40 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหา
ทั้งหมดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อนึ่ง เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของ
นักเรียนแต่ละด้านทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง จึงได้แสดงเป็นภาพทั้ง
ภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

[1] แทน ปัญหาด้านสังคม	----- แทน นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
[2] แทน ปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น	รับราชการ
[3] แทน ปัญหาด้านสุขภาพพลานามัย	————— แทน นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
[4] แทน ปัญหาด้านการเรียนรู้และความสามารถทางสติปัญญา	- - - - - แทน นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
[5] แทน ปัญหาด้านบุคลิกภาพ	เกษตรกรรม
[6] แทน ปัญหาด้านครอบครัว	++++++ แทน นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
	ค้าขาย

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหานักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง และองค์ประกอบเหล่านั้นมีลำดับความสำคัญอย่างไร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียนประถมศึกษาทุกองค์ประกอบ โดยจำแนกออกตามผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและอาชีพของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2522 โดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 510 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามสภาพปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน จำนวน 75 ข้อ แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 60 คน มีความเชื่อมั่น 0.80

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กระทำตามลำดับดังนี้

1. จัดลำดับที่ความสำคัญของปัญหาโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย
2. วิเคราะห์เพื่อจำแนกปัญหาทั้งหมดออกเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ และจัดลำดับที่ความสำคัญขององค์ประกอบนั้น ๆ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ (factor analysis)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาแต่ละด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรคือ
 - 3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาแต่ละด้านของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้ F-test และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ Studentized q, Statistic แบบ Newman-Koul
 - 3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาแต่ละด้าน ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย รับจ้าง และรับราชการ โดยใช้การทดสอบ F-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการจัดลำดับที่ความสำคัญของปัญหาจากข้อปัญหา 75 ข้อ นั้น ปรากฏว่าปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดข้อที่มีลำดับที่ความสำคัญสูงสุด และอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก (มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00-3.99) มีจำนวน 7 ข้อ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้คือ

- ลำดับความสำคัญที่ 1 ต้องการบิครุที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำ เรื่องการเรียน (คะแนนเฉลี่ย 3.5734)
- ลำดับความสำคัญที่ 2 อยากให้ครูพูดจาและปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความสุภาพ และจริงใจ (คะแนนเฉลี่ย 3.4841)
- ลำดับความสำคัญที่ 3 ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน (คะแนนเฉลี่ย 3.3194)
- ลำดับความสำคัญที่ 4 ครูเข้มงวดและกวดขันนักเรียน (คะแนนเฉลี่ย 3.1310)
- ลำดับความสำคัญที่ 5 ไม่รู้แนวทางเรียนต่อในอนาคต (คะแนนเฉลี่ย 3.0873)

ลำดับความสำคัญที่ 6 ต้องการให้ครูปรับปรุงการสอนวิชาวิทยาศาสตร์
(คะแนนเฉลี่ย 3.0298)

ลำดับความสำคัญที่ 7 ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้นแต่ไม่รู้วิธีการ
(คะแนนเฉลี่ย 3.0198)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อจำแนกองค์ประกอบของปัญหาและจัดลำดับที่
ความสำคัญ ปรากฏว่า จำแนกปัญหาได้ 6 องค์ประกอบและมีข้อปัญหานั้นนักเรียนประสบใน
6 องค์ประกอบจำนวนทั้งสิ้น 35 ข้อ ซึ่งเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้ คือ

องค์ประกอบที่ 1 ปัญหาค่านสังคม ได้แก่ หมดปัญหาที่เกิดจากความ
สัมพันธ์กับครูและเพื่อน และการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียน ตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อ
การสอนของครู ซึ่งปัญหาค่านสังคมนี้มีจำนวน 12 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 ปัญหาค่านความต้องการและการได้รับการยอมรับจาก
บุคคลอื่น หมายถึง ปัญหาที่ต้องการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้สนองตอบในเรื่องการให้คำปรึกษา
แนะแนว และการปฏิบัติตอบในด้านต่าง ๆ ปัญหาค่านนี้มีจำนวน 5 ข้อจากปัญหาทั้งหมด

องค์ประกอบที่ 3 ปัญหาค่านสุขภาพพลานามัย ได้แก่ ปัญหาอันเกิดจาก
ความวิตกกังวลด้านสภาพร่างกาย การเจ็บป่วยอยู่เสมอ และความบกพร่องของอวัยวะ
ต่าง ๆ ในร่างกาย ซึ่งปัญหาค่านนี้มีจำนวน 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 ปัญหาค่านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา
ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเรียน ความรู้สึกที่มีต่อเนื้อหาวิธีการเรียนการสอนในห้องเรียน
และปัญหาเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน มีจำนวน 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 ปัญหาค่านบุคลิกภาพ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความวิตก
กังวล ด้านอุปนิสัยและความประพฤติด้านต่าง ๆ มีจำนวน 3 ข้อ

องค์ประกอบที่ 6 ปัญหาค่านครอบครัว ได้แก่ ปัญหาอันเกิดจากความ
ขาดแคลนของครอบครัว และปัญหาค่านความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน มีจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาแต่ละด้าน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครองปรากฏดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาแต่ละด้านของนักเรียน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า

3.1.1 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาด้านสังคม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
มีปัญหาด้านสังคมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 แต่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีปัญหาไม่แตกต่างจาก
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3.1.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาด้านความ
ต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
มีปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่มีความแตกต่างกับนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางก็มีปัญหา
ด้านนี้ไม่แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.1.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาด้านสุขภาพ
พลานามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.4 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียน
และความสามารถทางสติปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ปานกลางมีปัญหาด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.5 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านบุคลิกภาพมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่มีความแตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีปัญหาด้านนี้ไม่แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3.1.6 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีปัญหาด้านครอบครัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านนี้มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่มีความแตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.1.7 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาทั้งหมด พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหารวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีปัญหาทั้งหมดมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้งหมดมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาแต่ละด้านของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง สรุปได้ว่า

3.2.1 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาด้านสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.2 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหาด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.3 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหาด้านสุขภาพพลานามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.4 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.5 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.6 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหาด้านครอบครัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.7 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาทั้งหมด พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหารวมทั้งหมดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ในครั้งนี้นักเรียนนำมาอภิปรายมีดังนี้คือ

อภิปรายผลที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัญหา

จากผลการวิจัยที่ได้พบว่า นักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดนครสวรรค์มีปัญหาด้านสังคม คือมีปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับครูและเพื่อน ตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและการสอนของครูอยู่ในอันดับสูงสุดในจำนวนปัญหาทั้ง 6 ด้าน นั้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ และปรับตัวไม่ได้เนื่องจากเกิดความไม่เข้าใจกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ โดยเฉพาะด้านความสัมพันธ์กับครูนั้นมีข้อปัญหาที่น่าสนใจหลายข้อได้แก่ ข้อปัญหาต่อไปนี้เป็น รู้สึกว่าการปล่อยปละละเลยไม่สนใจนักเรียน ครูไม่ให้ความใกล้ชิดและเป็นกันเอง ครูไม่คอยรวมกิจกรรมกับนักเรียนมีแต่สั่งให้ทำ ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก ครูลงโทษโดยขาดความยุติธรรม และรู้สึกว่าครูไม่ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้พิจารณาได้ว่าอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น อาจเกิดจากความคิดของครูกับนักเรียนไม่ตรงกัน กล่าวคือครูอาจประพฤติปฏิบัติบางอย่างบางอย่างเพื่อให้ นักเรียนได้เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น แต่นักเรียนมีความเข้าใจไปในทางตรงข้าม เช่น ครูลงโทษนักเรียนไปตามกฎที่โรงเรียนวางไว้อย่างเข้มงวดกวดขัน เพื่อให้ นักเรียนได้ปรับปรุงตนเองด้านความประพฤติ แต่นักเรียนกลับเข้าใจว่าครูลงโทษด้วยความอคติต่อนักเรียนเป็นการส่วนตัว เป็นต้น หรืออาจเกิดจากครูมีความประพฤติและบุคลิกภาพที่ยังไม่เหมาะสมกับอาชีพครูที่ดี คือไม่รู้ว่าจะวางตัวให้เหมาะสมได้อย่างไร ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ขัดแย้งกับครู นอกจากนี้สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่ง อาจเกิดจากครูขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ทำให้ขาดความตั้งใจในการอบรมสั่งสอน ดังที่คำวิ บุญชู โคกฉาวว่า ครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า ครูประชาบาล นั้นส่วนใหญ่มีฐานะความเป็นอยู่ไม่คึกัก เนื่องจากเงินเดือนต่ำ มีภาระทางครอบครัวมาก และมีสภาพการขาดแคลนด้านอื่น ๆ อีก ทำให้ครูเกิดความวิตกกังวลขาดกำลังใจในการทำงาน และสาเหตุอีกด้านหนึ่งที่ทำให้ครูบกพร่องในหน้าที่อาจเกิดจากการที่ต้องสอนในโรงเรียนถิ่นกันดารนานเกินควร ครูไม่ได้รับความยุติธรรมในการพิจารณา

ความคิดความชอบ ขาดโอกาสที่จะได้เข้ามาอยู่ในโรงเรียนสะดวกสบาย ไม่ได้รับความ
ยุติธรรมในการลาศึกษาต่อ เกิดการแตกร้างในคณะครูด้วยกัน ตลอดจนผู้บริหารใน
โรงเรียนขาดระเบียบวินัยและขาดความคิดริเริ่มในการจัดและบริหารโรงเรียน เป็นต้น
(คำวิ บุญชู 2520 : 26) สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลทำให้ครูละเลยความรับผิดชอบตอ
นักเรียน

สำหรับปัญหาอีกส่วนหนึ่งของปัญหาค่านิยม คือปัญหาที่นักเรียนรู้สึกว่าโรงเรียน
ไม่ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ ซึ่งการที่โรงเรียนมีลักษณะเช่นนี้อาจมีสาเหตุ
เช่นเดียวกับปัญหาแรก เนื่องจากครูเป็นผู้ที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ดังนั้น
เมื่อครูขาดขวัญและกำลังใจ หรือขาดความสำนึกในหน้าที่ของการเป็นครูคงกล่าวได้ว่า ขอม
ขาดความกระตือรือร้นที่จะทำงานในโรงเรียน

สาเหตุค่านิยมที่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าโรงเรียนไม่ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ นั้น
อาจเกิดจากความขาดแคลนค่านงบประมาณของโรงเรียนซึ่งมีจำกัด ดังนั้นจึงไม่สามารถ
จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ตามที่นักเรียนต้องการได้

จากผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นปัญหากับครูและโรงเรียนดังกล่าว นับเป็นสิ่งสำคัญ
ยิ่งที่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดนครสวรรค์ควรจะได้พิจารณาหาทางแก้ไขต่อไป เพราะครูและโรงเรียนมีอิทธิพล
ต่อเด็กในโรงเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงวัยเด็กตอนปลายนี้อย่างมาก ดังที่
นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ (นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ 2515 : 163) ได้
กล่าวถึงอิทธิพลของครูที่มีต่อเด็กวัยเรียนช่วงอายุ 6-13 ปี ไว้ตอนหนึ่งพอสรุปได้ว่า
เด็กจะมีความคิดที่ดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ความสำเร็จต่าง ๆ ที่ตนได้รับจากการ
ทำงานหรือเล่นในโรงเรียน ความสัมพันธ์ของตนกับครูจึงปรากฏว่าสำคัญยิ่ง เด็กวัยนี้
จะทำทุกอย่างตามความปรารถนาหรือความต้องการของครู การพัฒนาการทางค่านิยม
ของเด็ก จึงมักจะต้องเป็นไปตามความเห็นชอบของครู หรือตามทิศทางที่ครูกำหนดไว้

นอกจากนี้ปัญหาค่านสังคมที่นักเรียนประสบคือปัญหาเกี่ยวกับการคบเพื่อนนั้นมีข้อที่น่าสนใจคือ เบื่อเพื่อนที่โรงเรียน เพื่อนที่คบด้วยชักจูงไปในทางไม่ดี และมีปัญหาค่านความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความกังวลใจ ที่รู้สึกอายเพื่อนเกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่

การที่เด็กมีปัญหาค่านการคบเพื่อน พิจารณาสาเหตุได้ว่าเนื่องจากในระยะนี้เด็กเริ่มมีประสบการณ์ในการคบเพื่อน แต่ยังไม่รู้จักการวางตัวและขาดคำแนะนำ ดังนั้นนักเรียนในโรงเรียนจึงอาจปฏิบัติต่อกันในลักษณะที่สับสน ไม่เข้าใจกัน และถ้าหากโรงเรียนไม่ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจแล้ว ยิ่งมีผลให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะใกล้ชิดสนิทสนมเพื่อเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน จึงทำให้นักเรียนเกิดปัญหาค่านนี้ ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรปลูกฝังให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีทักษะเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติต่อเพื่อน ตลอดจนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ชีวิตในสังคมร่วมกัน

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่อายเพื่อนเกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่ นั้นครูควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนด้านการประกอบอาชีพของคนในสังคมและปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องต่ออาชีพ

ปัญหาที่มีความสำคัญอันดับที่สอง ปัญหาค่านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ประเด็นปัญหาที่สำคัญได้แก่ ต้องการมีครูที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการเรียน ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน ครูเข้มงวดและกวดขันนักเรียน อยากให้ครูพูดจาและปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความสุภาพและจริงใจ และต้องการมีอิสระที่บ้านมากกว่านี้ จากปัญหานี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนประถมศึกษา สังเกตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ต้องการที่จะได้รับการแนะแนวและการให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ และต้องการให้ผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดกับตนได้เข้าใจถึงความรู้สึกที่แท้จริงเพื่อจะได้ตอบสนองต่อเขาในลักษณะที่ก่อให้เกิดความอบอุ่นใจ

อนึ่งการที่นักเรียนมีความต้องการดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นธรรมชาติโดยทั่วไปของเด็กในวัยเรียน มีใจเรื่องติดปกติแต่ประการใด เพราะเด็กในวัยประถมก็เช่นเดียวกับในวัยอื่น ๆ กล่าวคือมีความต้องการความเป็นอิสระเสรี ต้องการความรัก ความปลอดภัยและความต้องการตำแหน่งทางสังคม เช่นบุคคลวัยอื่น ๆ เหมือนกัน

เมื่อได้ทราบถึงธรรมชาติของเด็กดังกล่าวแล้ว ครูและผู้ปกครองควรร่วมกัน
ตอบสนองต่อความต้องการของเด็กอย่างเป็นขั้นตอนต่อไป เพื่อเด็กจะได้เติบโตขึ้นเป็นสมาชิก
ที่มีความภูมิใจต่อตนเอง รู้จักไว้วางใจผู้อื่น มีแนวทางชีวิตที่เหมาะสม และเป็นผู้มีคุณค่าของ
สังคมต่อไป

สำหรับปัญหาที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 3, 4, 5 และ 6 ซึ่งได้แก่ปัญหาค่านิยม
พลานามัยด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา ค่านบุคลิกภาพ และค่านครอบครัว
ตามลำดับนั้น ประเด็นสำคัญที่ได้นำมาอภิปรายคือ

ปัญหาค่านิยมพลานามัย จากประเด็นปัญหาแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความวิตก
กังวลเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยสูงพอสมควร เช่นวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของ
ร่างกาย มีความบกพร่องทางกาย ทำให้ไม่พึงพอใจตนเอง และวิตกกังวลเรื่องสุขภาพ
เป็นต้น ความวิตกกังวลของเด็กเหล่านี้เกิดขึ้น เนื่องจากเด็กเริ่มเข้าสู่วัยแห่งการเปลี่ยนแปลง
ทั้งทางร่างกายและจิตใจเพื่อเตรียมเข้าสู่วัยรุ่น ร่างกายเจริญเติบโตไม่พร้อมกันและไม่เป็น
สัดส่วนจึงดูเก้งก้าง เด็กจึงเกิดความวิตกกังวลไม่แน่ใจในตนเอง เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่
ของครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่จะร่วมมือกันช่วยให้เด็กได้เรียนรู้
เกี่ยวกับพัฒนาการทางกายของตน และได้ฝึกกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างบุคลิกลักษณะ
ตลอดจนสนใจเอาใจใส่ค่านิยมพลานามัยของเด็กอย่างสม่ำเสมอและให้ความรู้ด้านการอนามัยแก่
เด็กอย่างถูกวิธีเพื่อสามารถนำไปฝึกปฏิบัติได้

ปัญหาค่านิยมการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา จากข้อปัญหาแสดงให้เห็นว่า
เด็กมีปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมสติปัญญา คือ รู้สึกว่าสติปัญญาของตนเชื่องช้าเรียนไม่ทันเพื่อน และ
ขาดสมาธิในการเรียน จากปัญหาทั้ง 2 ประการนี้แสดงให้เห็นแนวโน้มว่าสภาพการจัดการเรียน
การสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ นั้นจัดโดยไมคำนึง
ถึงความแตกต่างของผู้เรียนซึ่งในแต่ละชั้นเรียนจะมีเด็กที่มีสติปัญญาแตกต่างกันหลายระดับคือมี
ทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งจากการสังเกตสภาพการจัดชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ได้พบข้อเท็จจริงว่าครูส่วนมากจะสอนนักเรียนทุกคน
ในชั้นเรียนเดียวกันด้วยวิธีที่เหมือนกัน หากนักเรียนคนใดเรียนได้ช้ากว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ครูก็มักจะ

เชื่อว่าเชื่อ คุณค่า หรือเพิกเฉยต่อนักเรียนผู้นั้นไปโดยขาดการสนใจเอาใจใส่เท่าที่ควร ดังนั้น เด็กที่เรียนซาจึงรู้สึกว่าเขาเรียนไม่ทันเพราะสติปัญญาดีกว่าเพื่อน ๆ ทำให้หมดความตั้งใจในการเรียนเพราะเกิดความท้อแท้ และอาจมีผลต่อมาคือทำให้ขาดสมาธิในการเรียนก็อาจเป็นไปได้

ปัญหาอีกด้านหนึ่งที่น่าสนใจคือ นักเรียนไม่อยากจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเข้าใจยากและคิดว่าเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์ เรียนเลขคณิตไม่เข้าใจ และเบื่อการเรียนเพราะเน้นให้ท่องจำและจดตาม ปัญหาทั้ง 3 ข้อนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตร

การที่นักเรียนไม่อยากจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเข้าใจยาก และมีความคิดว่าไม่มีโอกาสได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์จึงมองไม่เห็นความสำคัญนั้น ผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาควรที่จะพิจารณากันอย่างรอบคอบว่าจะจัดหลักสูตรวิชาเหล่านี้อย่างไรต่อไป ทั้งนี้ อาจสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนักเรียนครูและผู้บริหารที่มีต่อการเรียนวิชานี้ว่ามีแนวโน้มไปในทางใด เพื่อจะได้จัดและดำเนินการตามได้อย่างถูกต้อง

สิ่งที่ควรพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาที่นักเรียนมีคำตอบว่า ไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเข้าใจยากและเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์อีกอย่างหนึ่งคือ ส่วนหนึ่งของปัญหาเกิดจากวิธีการสอนของครูและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่มีโอกาสได้พบเห็นสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนและครูในโรงเรียนประถมศึกษาหลายแห่งนั้น ได้พบว่า ครูผู้สอนยึดการสอนแบบการบังคับโดยให้นักเรียนจดและจำตลอดจนลอกสิ่งต่าง ๆ ในกระดานคำลงในสมุดแล้วตรวจให้คะแนน เป็นต้น ด้านกิจกรรมก็ไม่ชวนให้เด็กสนใจหรือกระตือรือร้น เพราะมีแต่การทำแบบฝึกหัดจากหนังสือแบบเรียนและท่องศัพท์เท่านั้น ดังนั้นนักเรียนจึงเกิดความรู้สึกที่ต่อต้านวิชานี้เพราะการสอนของครูเป็นต้นเหตุ

นอกจากนี้การที่นักเรียนเบื่อหน่ายและเรียนไม่เข้าใจในบางวิชา พิจารณาได้ว่าอาจเนื่องมาจากครูขาดการเตรียมการสอน ไม่มีอุปกรณ์ประกอบการสอน ขาดประสบการณ์ในการสอน และยึดการสอนแบบเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เป็นต้น

ครูในโรงเรียนประถมศึกษาควรจะเข้าใจหลักจิตวิทยา และนำมาปฏิบัติแก่เด็กวัยเรียนในช่วงประถมศึกษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี เกิดประโยชน์แก่นักเรียนอย่างคุ้มค่า

ครูควรเข้าใจเด็กวัยเรียนช่วงอายุ 6-13 ปี ว่า อายุช่วงดังกล่าวนี้เป็นระยะแห่งการเรียนรู้โดยแท้ เด็กจะเป็นผู้เรียน คือลงมือปฏิบัติเอง และมีความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองมาก เพราะเขามีความคล่องแคล่ว ว่องไว กระตือรือร้น และสนใจใฝ่รู้อย่างสูง ครูควรจะสนองสิ่งเหล่านี้ของเด็กโดยการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถดังกล่าว

ปัญหาที่นักเรียนประสบนอกเหนือจากด้านการเรียนอีกอย่างหนึ่งคือ ปัญหาด้านบุคลิกภาพ กล่าวคือนักเรียนรู้สึกว่าคุณมีความวิตกกังวลด้านความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ วิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองว่าไม่ซื่อสัตย์ ชอบพูดคำหยาบ และเป็นคนที่ไม่สุภาพอ่อนน้อม ความวิตกกังวลนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนเริ่มกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่ดีและไม่ดีโดยการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ และมีแนวโน้มที่ต้องการจะปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเขาเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม จึงเป็นหน้าที่ครูและผู้ปกครองที่จะได้ปลูกฝังบุคลิกภาพที่เหมาะสมแก่เด็กต่อไป

ปัญหาประการสุดท้ายที่นักเรียนประสบคือ ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว ได้แก่ ความขาดแคลนด้านเศรษฐกิจและความรู้สึกที่ตนมีต่อครอบครัว ปัญหานี้พิจารณาสาเหตุได้ว่าเกิดจากฐานะของครอบครัวของนักเรียนยากจนเพราะภาวะการครองชีพในปัจจุบันฝืดเคือง และอาชีพของผู้ปกครองซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมนั้นประสบกับการขาดทุนเนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศไม่อำนวย ทำให้ได้ผลผลิตตกต่ำ จึงมีผลกระทบต่อสมาชิกในครอบครัว คือทำให้ไม่สามารถจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภคมาสนองตอบความต้องการของสมาชิกในปกครองของตนได้ทั่วถึง ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่จะสวมใส่มาโรงเรียน

สำหรับปัญหาด้านความรู้สึกที่มีต่อครอบครัวนั้น นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณขาดความสำคัญในบ้าน ปัญหานี้อาจมีผลมาจากนักเรียนไม่เข้าใจหน้าที่ของบุคคลในบ้านที่ปฏิบัติของตน

เนื่องจากบุคคลภายในบ้านมีปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการกิจการงานหรือ การประกอบอาชีพ จนไม่มีเวลาที่จะดูแลและใกล้ชิดกับเด็กในปกครองเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดความห่างเหินกัน และเด็กเกิดความรู้สึกว่าตนไม่มีความสำคัญใด ๆ ภายในครอบครัวของตน นอกจากนี้ปัญหานี้อาจเกิดจากสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการ ซึ่งผู้ปกครองควรรับฟังและค้นหาสาเหตุต่อไป

สิ่งที่ครูสามารถจะช่วยเหลือปัญหาด้านครอบครัวเหล่านี้ได้มีหลายวิธี เช่นโดยการพยายามติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อชี้แจงให้เข้าใจว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาทางค่านิยมบุคลิกภาพและการปรับตัวของเด็ก (นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ 2515 : 189) นอกจากนี้ครูควรสนใจเอาใจใส่หมั่นไต่ถามถึงความทุกข์ใจของเด็ก เพื่อรับฟังความรู้สึกที่แท้จริงของเด็ก และค้นหาปัญหาเกี่ยวกับฐานะ เศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนนั้น ครูก็ควรช่วยเหลือโดยการจัดหางานให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียนบ้าง หรือจัดหาทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือความเหมาะสม

อภิปรายผลจากสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ได้กำหนดไว้ว่า นักเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันแตกต่างกัน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่ามีทั้งส่วนที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อนี้ กล่าวคือภายหลังจากวิเคราะห์ได้ว่าปัญหาของนักเรียนมีจำนวน 6 ด้านแล้วได้นำปัญหาแต่ละด้านมาเปรียบเทียบกัน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่านักเรียนมีปัญหาแตกต่างกันเพียง 5 ด้าน คือปัญหาด้านสังคม ด้านความต้องการและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ด้านการเรียนและความสามารถทางสติปัญญา ด้านบุคลิกภาพ และด้านครอบครัว แต่ปัญหาด้านสุขภาพและพลานามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การที่นักเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์มีปัญหาแตกต่างกันเป็นส่วนมากนั้น สอดคล้องตามเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้นำมากล่าวอ้างอิงถึงในบทที่ 2 เช่นงานวิจัยของ สมศักดิ์ ลิภาสุรพิสุทธิ์ (สมศักดิ์ ลิภาสุรพิสุทธิ์ 2518 : 65-67) ที่ได้ศึกษาปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนระดับ

ประภคศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 และผลการวิจัยได้พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลการวิจัยของ นิภา พงศ์วิรัตน์ ก็พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้าน เศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง ศาสนา วัฒนธรรม และสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก - บุคคลภายในครอบครัว มากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (นิภา พงศ์วิรัตน์ 2520 : 52-53) นอกจากนี้ผลการศึกษาของ เวกแกนด์ (Weigand, 1957 : 518-522) ก็สอดคล้องกับผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น คือเวกแกนด์ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักเรียน สรุปผลการศึกษาได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาทางครอบครัวน้อยกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวิชาเรียนและการปรับตัวแตกต่างกัน

ส่วนปัญหาด้านสุขภาพพลานามัยซึ่งนักเรียนมีปัญหาไม่แตกต่างกันนั้น พิจารณาได้ว่า เนื่องจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาสุขภาพที่เป็นปัญหาพื้นฐานร่วมกัน นั่นคือนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย เนื่องจากสภาพถิ่นฐานที่อยู่มีสภาพเป็นชนบทเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้นักเรียนซึ่งมีอายุขงนี้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย และจิตใจ เป็นไปในแบบเดียวกัน ดังนั้นเด็กจึงมีความกังวล เจ็บป่วยไม่สบายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ไม่แตกต่างกัน และประการสำคัญปัญหาด้านสุขภาพพลานามัยเป็นปัญหาที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนหรือด้านสติปัญญา ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงไม่น่าจะมีผลต่อปัญหาด้านนี้

สมมติฐานข้อ 2 ได้กำหนดไว้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีปัญหาแตกต่างกัน ปรากฏผลว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เพราะผลการวิจัยได้พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีปัญหาในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อนึ่ง งานวิจัยที่ได้ผลสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนในครั้งนี้ ได้แก่ การศึกษาคนกว้า ของพล แสงสว่าง (พล แสงสว่าง 2521 : 44 - 45)

ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบในการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในจังหวัดยะลา โดยศึกษากับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา จำนวน 539 คน เครื่องมือได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีผลต่อการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบในการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน คืออาชีพเกษตรกร ค้าขาย รับจ้าง และรับราชการ ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับคำว่า องค์ประกอบตามที่ พล แสงสว่าง ได้นิยามไว้นั้น มี 4 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย การพูดการอ่านและความเข้าใจตอนทเรียน

องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การที่บิดามารดามีบุตรมาก และความยากจนของครอบครัว เป็นต้น

องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สภาพที่อยู่อาศัย ระยะทางที่โรงเรียนห่างไกลจากบ้านและการเดินทางไปโรงเรียน

องค์ประกอบด้านศาสนาและประเพณี ได้แก่ ด้านการนับถือและปฏิบัติตามศาสนาและประเพณี

นอกจากนี้ผลจากการวิจัยของ อรพรรณ ประคองเวช ส่วนหนึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ โดย อรพรรณ ประคองเวช ได้สำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 6 โดยใช้แบบสอบถาม ศึกษาแก่นักเรียนจำนวน 1,000 คน จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาของบิดามารดา ประเภทของโรงเรียน และอาชีพของบิดามารดา (อรพรรณ ประคองเวช 2521 : 50-52) ซึ่งผลการศึกษาสภาพการมีปัญหานักเรียน จำแนกตามอาชีพของบิดามารดานั้น ได้พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีปัญหาทั้ง 5 ประการ คือ ปัญหาเกี่ยวกับกฎวัจกตนเอง การตัดสินใจและครอบครัว สุขภาพร่างกาย การเงินและความรู้เรื่องราวทางอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพของผู้ปกครองอีกเรื่องหนึ่งคือ การศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ซึ่งเป็นผลการวิจัยของ จิตรา เฝ้าทรัพย์ และได้ผลการวิจัยว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กวัยรุ่นเพศชายที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีอาชีพของบิดามารดาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาไม่แตกต่างกัน เว้นแต่การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (จิตรา เฝ้าทรัพย์ 2520 : 99)

งานวิจัยดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่า อาชีพของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความแตกต่างของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหา และทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง เป็นต้น อย่างไรก็ตามผลการศึกษาค้นคว้าเหล่านี้ อาจเปลี่ยนแปลงหรือมีแนวโน้มแตกต่างไปจากนี้ได้ หากมีปัจจัยหรือสิ่งอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากขอบเขตของเรื่องที่ได้ศึกษามาแล้ว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร ผู้บริหารที่มีหน้าที่จัดและดำเนินการด้านต่าง ๆ ในโรงเรียนประถม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรดำเนินการต่อไปนี้ คือ

1.1 ผู้บริหารในระดับสูงควรสนใจ และเอาใจใส่ต่อสภาพการปฏิบัติงาน และความเป็นอยู่ของครูอย่างแท้จริง และหาทางส่งเสริมขวัญ กำลังใจ ตลอดจนความกระตือรือร้นในการทำงานให้หน้าที่ของครูให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ เพื่อครูจะได้ปฏิบัติภารกิจของครูได้เหมาะสมกับบทบาทของความเป็นครูที่สังคมต้องการต่อไป

1.2 ในการคัดเลือกครูเพื่อสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษา ควรคำนึงถึงบุคลิกภาพของครูเป็นสำคัญด้วย มิใช่พิจารณาความรู้เพียงอย่างเดียว นั่นคือควรมีนโยบายที่จะคัดเลือกบุคคลที่จะมาเป็นครูโดยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและถูกต้อง อาจโดยการใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพประกอบการสัมภาษณ์ที่มีหลักเกณฑ์ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ครูที่ดีมีจิตใจรักเด็ก และสนใจในอาชีพนี้อย่างแท้จริง

1.3 ควรสนับสนุนการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียน โดยให้

ความสนับสนุนและส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงการแนะแนวทั้งในด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ตลอดจนจัดบริการอื่น ๆ ที่จำเป็นแก่นักเรียน

1.4 การจัดหลักสูตรและการวางแผนโครงการสอนควรจัดให้สอดคล้องกับความสนใจของนิสิตในท้องถิ่นนั้น ๆ และควรจัดหลักสูตรที่เน้นประโยชน์ของการเรียน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.5 ควรหาทางส่งเสริมให้ครูได้รับวิทยาการใหม่ ๆ ที่ทันสมัยทั้งในด้านวิธีสอน การจัดชั้นเรียน การเข้าใจหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ของผู้เรียนและหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กวัยเรียน

1.6 ควรจัดและเลือกสรรครูที่มีความรู้ความสามารถและศรัทธาในเรื่องการแนะแนว เพื่อทำหน้าที่ครูแนะแนวในโรงเรียน และจะได้ทำการศึกษาค้นคว้าเด็กที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล เพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาจากการเรียน

1.7 ควรสนับสนุนให้ครูทำหน้าที่นิเทศการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ได้ออกปฏิบัติงานเป็นประจำตลอดปี เพื่อจะได้คอยช่วยเหลือและปรับปรุงด้านการสอนของครูในแต่ละสาขาวิชาหรือในแต่ละกลุ่มประสบการณ์

1.8 ผู้บริหารควรมีนโยบายที่จะจัดให้บุคคลในชุมชน ได้แก่ ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป ได้มีส่วนใกล้ชิดกับโรงเรียน เพื่อจะได้ร่วมมือกันพัฒนานักเรียนในโรงเรียนให้เจริญเติบโตและถึงพร้อมด้วยความสำเร็จในทุก ๆ ด้าน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

2.1 ครูควรรู้หลักจิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการศึกษา และนำความรู้มาปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างมีเหตุผล

2.2 ครูต้องตระหนักในบทบาทของตนว่า งานในหน้าที่ครูนั้นเป็นงานที่ต้องใกล้ชิดกับนักเรียนตลอดเวลา การกระทำทุกอย่างของครู กิริยาท่าทาง คำพูด และกานิยมต่าง ๆ จะถ่ายทอดไปสู่เด็ก ดังนั้นครูต้องฝึกฝนตนให้มีพฤติกรรมที่สมควรไม่ให้เป็นที่ครหาของบุคคลทั่วไป

พฤติกรรมที่ครูควรแสดงออกให้ปรากฏได้แก่ ครูต้องมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เป็นกันเองต่อเด็กทุกคน มีความสุภาพ อ่อนหวาน จริงใจ ยุติธรรม สนใจและเอาใจใส่ ต่อเด็ก มีความอดทนต่อการกระทำของเด็ก ไม่นุนะยียาง และมีเมตตากรุณาต่อเด็ก เป็นต้น

2.3 ครูต้องตระหนักไว้ว่า เมื่อพบว่าเด็กมีปัญหาใด ๆ นั้น ต้องแก้ไข อย่างมีกฎเกณฑ์ด้วยความรอบคอบ และละมุนละม่อมเยือกเย็น พึงหลีกเลี่ยงการทำโทษ ที่รุนแรง

2.4 ครูต้องปรับปรุงด้านการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

2.5 ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ ทั้งภายในและนอกโรงเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความสามารถ และ ผนอนคลายความตึงเครียด

2.6 ครูและบุคลากรต้องให้ความร่วมมือ เพื่อแก้ปัญหาให้แก่เด็ก และควรมีสัมพันธอันดีซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งควรมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนการ เป็นศูนย์กลางในการติดต่อกับเด็ก

2.7 ครู ผู้บริหารโรงเรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนควรจัด กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาคานต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น

2.7.1 ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพและพลานามัย กิจกรรม เกี่ยวกับบริการเรื่องอาหาร การป้องกันโรค และการบริหารร่างกาย ตลอดจนบริการใน ด้านความปลอดภัย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมสุขภาพและพลานามัยของนักเรียนทั้งทางร่างกายและ จิตใจ

2.7.2 ครูควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การ อยู่ร่วมกันในสังคม เช่น กิจกรรม อนุชาชาติ บุรุษชาติ ลูกเสือ เข้าค่ายพักแรม และ ชมรมต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน มีความเข้าใจเห็นอกเห็นใจ กัน และเกิดความอบอุ่น เนื่องจากได้รู้จักและมีโอกาสคัดเลือกเพื่อนสนิท

2.7.3 ทางโรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมสั่งสอนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยเป็นหน้าที่ของครูทุกคนที่จะต้องช่วยกันอบรม และโรงเรียนควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีความประพฤติที่ดี เช่น อาจจัดกิจกรรมศาสนา ให้รางวัลชมเชยแก่นักเรียนที่ประพฤติดี และให้นักเรียนได้มีส่วนออกกฎระเบียบเพื่อปกครองตนเอง

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

3.1 ผู้ปกครองต้องมีความสัมพันธ์อันดีกับบุตรหลานของตน เรียนรู้ธรรมชาติและความต้องการของเขา ให้ความรักใคร่ ความอบอุ่น เอาใจใส่ ยกย่อง ให้เกียรติ และวางตนเสมอต้นเสมอปลายเป็นกันเองกับเด็ก เพื่อให้เขาได้ไว้วางใจ เป็นที่ปรึกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ได้

3.2 ผู้ปกครองต้องถือว่าเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งของตนอย่างหนึ่งในการที่จะอบรมสั่งสอนและดูแลความประพฤติบุตรหลานของตน มีใจหวังพึ่งแต่ครู เพราะครูใกล้ชิดกับเด็กเพียงวันละ 5-6 ชั่วโมงเท่านั้น แต่พ่อแม่ผู้ปกครองมีเวลาอยู่กับบุตรหลานมากกว่า จึงควรรวมกับทางโรงเรียน ในการให้การอบรมสั่งสอน

3.3 หากเกิดความไม่เข้าใจบุตรหลานของตน ส่งผลเสียในความประพฤติ หรือสับสนข้องใจเกี่ยวกับก้นการเรียนของเขา ผู้ปกครองควรติดต่อกับทางโรงเรียนอย่างแรงควน ไม่ควรหลีกเลี่ยงหรือวางเฉย เพราะการละเลยของผู้ปกครองอาจมีผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่ผิดปกติเพิ่มขึ้น

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

4.1 ควรมีการปรับปรุงแบบสอบถามนี้ให้ดีขึ้น เช่น ข้อคำถามสภาพปัญหา แต่ละด้านควรให้ชี้เฉพาะและให้เข้าใจความหมายตรงกันยิ่งขึ้น และควรวิธีการวัดสภาพปัญหาของนักเรียนด้วยวิธีการอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ใช้การสัมภาษณ์ สอบถามผู้ปกครอง และครู เป็นต้น

4.2 การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนเฉพาะด้านใด ด้านหนึ่งอย่างละเอียดลึกซึ้ง เช่น ศึกษาปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านบุคลิกภาพ หรือปัญหาด้านสุขภาพ เป็นต้น

4.3 ควรศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2, 3 และ 4 บ้าง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงวิธีการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กเหล่านี้

4.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาต่อไป ควรได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา ทองอุไร บริการทาง ฯ และคุณลักษณะของผู้แนะแนวนักเรียนระดับประถมศึกษา
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 100 หน้า อัดสำเนา
- กุศยา แสงเคช การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดชัยภูมิ ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 94 หน้า อัดสำเนา
- จงกล ศະฐุริ บทบาทของครูที่จะช่วยเด็กวัยรุ่นให้เผชิญปัญหาชีวิต วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 86 หน้า อัดสำเนา
- จิตรรา เป้าทรัพย์ การศึกษาค้นคว้าของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาเพื่อลดการอบรบเลี้ยงดู
ของบิดามารดา ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2520, 102 หน้า อัดสำเนา
- ฉวี จ้อยสำเภา ความปรารถนาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2520, 70 หน้า อัดสำเนา
- ดวงเดือน พิศาลบุตร "อิทธิพลของเศรษฐกิจและการสำรวจความต้องการของเด็ก"
ใน การแนะแนวในโรงเรียน หน้า 76 โรงพิมพ์คุรุสภา 2514
- คำวิ บุญชู "ปัญหานักเรียนตกซ้ำชั้นในโรงเรียนประชาบาล" วิทยาสาร 24 : 24-26
ธันวาคม 2520
- ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์ การศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 128 หน้า อัดสำเนา
- นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ จิตวิทยาพัฒนาการ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2515, 288 หน้า

- นัคดา หิรัญรัตน์ การแนะแนวในโรงเรียน โรงพิมพ์สุภา 2514, 216 หน้า
- นิภา พงศ์วิรัตน์ การศึกษาปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง ปรินิพนธ์ กศ.ม. 2520, 60 หน้า อักสำเนา
- นิภาพร จินดาวงษ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ผลในการเรียนกับความสามารถ
ในการปรับตัวในสังคม ปรินิพนธ์ คุรุศาสตร์บัณฑิต คณะคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2512, 44 หน้า อักสำเนา
- ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน
และความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล
กับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2514
ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2515, 76 หน้า
อักสำเนา
- ปราณี เถกิงพล การแนะแนวและการให้คำปรึกษา โรงพิมพ์การศาสนา 2515, 362
หน้า
- ผ่องพรรณ ปันทรานนท์ ความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม
ปี พ.ศ. 2510 ที่หวังจะได้รับจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย ปรินิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 117 หน้า อักสำเนา
- พล แสงสว่าง การศึกษาองค์ประกอบในการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนไทยมุสลิม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในจังหวัดยะลา ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2521, 63 หน้า อักสำเนา
- ลัดดา ประเสริฐกุล การสำรวจปัญหาและภาวะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสายปัญญา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2502-2503 วิทยานิพนธ์คุรุศาสตร์
บัณฑิต คณะคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504, 163 หน้า พิมพ์ดีด
- วิญญา วิศาลาภรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ปรินิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 66 หน้า อักสำเนา

วารุณี บิดทสันต์ "ปัญหาต่าง ๆ ที่พบในเด็ก" วารสารประชาศึกษา 11 : 10

ตุลาคม 2516

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521, 155 หน้า

สมคิด ไชยพันธ์ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ บางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรินูณิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 65 หน้า อัดสำเนา

สมศักดิ์ ลิสาสุพิสุทธิ์ การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในระดับประถมปลาย เขตการศึกษา 2 ปรินูณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 82 หน้า อัดสำเนา

สังค์ อุทรานันท์ สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาวะเกี่ยวกับตัวเด็กบางประการที่ทำให้เด็กไม่สามารถเข้าเรียนต่อในชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษาบังคับ จังหวัดเชียงใหม่ ปรินูณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 172 หน้า อัดสำเนา

สวัสดิ์ บรรเทิงสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปรินูณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2510, 227 หน้า อัดสำเนา

อนันต์ ศรีโสภา หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

อรรพรณ ประคองเวช การสำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 6 ปรินูณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 55 หน้า อัดสำเนา

- Desena, Paul A. "The Role of Consistency in Identifying Characteristics of three Levels of Achievement," The Personal and Guidance Journal. 43 : 145-149, October, 1964.
- Gill, L.J. "Some Nominatellectual Correlates of Academic Achievement Among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational Psychology. 53 : 144-149, March, 1962.
- Hamilton, Mary Jane Green. "A Study of Dropouts from the White Public Secondary School of South Carolina," Dissertation Abstract. 24 : 4063, April, 1964.
- Harper, Frances R. Guidance in the Elementary School. New York, The Macmillan Company, 1968. 350 p.
- Mcquary, J.P. "Some Relationship Between Non-Intellectual Characteristics and Academic Achievement," Journal of Educational Psychology. 44 : 215-228, April, 1953.
- Moor, Helena. Adult Awareness of the Problems of High School Youth. Boston University, 1957. 120 p.
- Rogers, Louis Leroy. "Problem Analysis Study of Selected Freshman Students at Applachian State Teachers College," Dissertation Abstracts. 20 : 3169, October, 1960.
- Sarr, Irving S. "An Analysis of the Problems of Center High School Youth," Dissertation Abstracts. 23 : 3947, December, 1970.
- Smoke, Emid E. A Comparison of Graduates and Non-Graduates of the Class of 1951 at Indiana University. Doctor's Thesis. School of Education Indiana University, 1957. 118 p. mineograhped.
- Walpole, Ronald E. Introcuction to Statistics. New York, ~~The Macmillan~~ Company, 1972. 365 p.
- Weigand, George. "Adaptiveness and the Role of Parent in Academic Success," The Personal and Guidance Journal. 35 : 518-522, May, 1957.
- William, Collman. Guidance in the Elementary School. New York, The Macmillan Company, 1968. 350 p.
- Winer, B.J. Statistical Principle in Experimental Design. New York, McGraw-Hill Book Company, 1962. 692 p.
- Wolford, Earl Melvin. "An Analysis of Selected Educational Philosophies as Pertinent to Dropout Problem," Dissertation Abstract. 25 : 256, December, 1965.

ภาคผนวก

ภาคนวก ก.

คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาของนักเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

ตาราง ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหานักเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนครสวรรค์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.0259*	21	2.5638*	41	3.1150**	61	2.3241*
2	2.7076**	22	3.5075***	42	2.2415*	62	2.3441*
3	2.9075**	23	2.8215**	43	2.5605*	63	3.0820**
4	2.2407*	24	2.9219**	44	2.5219*	64	3.8835***
5	2.8010**	25	3.0237**	45	2.1012*	65	2.5216*
6	2.6080*	26	2.4050*	46	3.2756**	66	2.4046*
7	2.4548*	27	2.6414*	47	2.9801**	67	3.0636**
8	3.3922**	28	3.0641**	48	5.2700***	68	2.8176**
9	2.6658**	29	3.4042**	49	2.8845**	69	2.7705**
10	2.1570*	30	2.0511*	50	3.4531**	70	4.3582***
11	2.7202**	31	4.3352***	51	3.0996**	71	3.3271**
12	2.4600*	32	3.0177**	52	2.5416*	72	3.5954***
13	2.6181*	33	2.0441*	53	2.6861**	73	4.1730***
14	2.7708**	34	3.8352***	54	3.3249**	74	2.1387*
15	2.3554*	35	2.1106*	55	2.6358*	75	2.4254*
16	3.1023**	36	2.8350**	56	2.5211*		
17	5.3540***	37	2.8186**	57	2.2005*		
18	2.9204**	38	2.0812*	58	2.9019**		
19	2.9223**	39	2.6243*	59	2.5616*		
20	3.1611**	40	2.8637**	60	2.4017*		

* p < .05 2.000

** p < .01 2.660

*** p < .001 3.460

ภาคนวค ข.

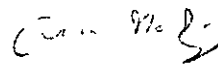
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สวัสดี นักเรียนที่รักทุกคน

ขณะนี้ครูกำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และประสงค์จะ
ศึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนประสบอยู่ เพื่อนำข้อเท็จจริงไปใช้ประโยชน์ในการวิจัย และ
คิดหาวิธีช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

ครูจึงขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ด้วยความที่เป็นจริงที่สุด
และขอชี้แจงว่าแบบสอบถามนี้ไม่ใช่ข้อสอบ ดังนั้นขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามด้วยความ
สบายใจ ผลประโยชน์ทั้งหมดที่จะมีขึ้นในการตอบคำถามตามความเป็นจริงจะตกอยู่กับ
นักเรียนไม่ใช่ผู้อื่น ถ้าตอบนักเรียนจะสงวนไว้เป็นความลับ จึงไม่ต้องเขียนชื่อ นามสกุล
ลงในกระดาษคำตอบ ครูขอขอบิ๊ตนักเรียนมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นางวรรณาทองนุ้ย)

นิติศาสตราจารย์โทณะแนวและจิตวิทยาการศึกษา

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

1. ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ - หน้าข้อความใดข้อความหนึ่ง
ซึ่งตรงกับอาชีพหลักของผู้ปกครอง

- ☐ ค้าขาย
☐ ทำไร่ ทำนา หรือทำสวน
☐ เลี้ยงสัตว์
☐ การประมง
☐ การทำป่าไม้
☐ รับราชการ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ รับจ้าง
☐ อาชีพอื่น ๆ โปรดระบุ

2. นักเรียนได้คะแนนสอบไล่เมื่อปีการศึกษา 2521 คิดเป็น.....เปอร์เซ็นต์

ตอนที่ 2

ให้นักเรียนอ่านข้อความที่แสดงปัญหาต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าข้อใดเป็นปัญหาของ
นักเรียนมากหรือน้อยเพียงใด คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แล้วขีด
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้นดังตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กลัวการสอบ	✓				
2. มาเรียนด้วยความเบื่อหน่าย			✓		
3. บทเรียนยากทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง					✓

จากตัวอย่างนี้แสดงว่าข้อ 1 นักเรียนกลัวการสอบมากที่สุด จึงขีดเครื่องหมาย
ลงในช่องมากที่สุด และข้อ 2 แสดงว่านักเรียนประสบปัญหาในข้อสอบสมควรถูกขีด
เครื่องหมายลงในช่องปานกลาง สำหรับข้อ 3 นั้น เนื่องจากไม่มีปัญหาเรื่องบทเรียนเลย
หรือมีปัญหาน้อยที่สุด จึงขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อยที่สุด

ต่อไปนี้ขอให้นักเรียนอ่านข้อความต่าง ๆ ควบความรอบคอบ และพิจารณาขีด
เครื่องหมาย ✓ ตามสภาพที่เป็นจริงของนักเรียน หากนักเรียนไม่เข้าใจข้อความใด
กรุณาสอบถามก่อนทุกครั้ง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ขาดสมาธิในการเรียน					
2. ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้นแต่ไม่รู้วิธีการ					
3. เขียนหนังสือไม่ถูก					
4. รู้สึกว่าสติปัญญาเชิงวิชาเรียนไม่ทันเพื่อน					
5. เบื่อการเรียนเพราะเนิ่นให้ท่องจำและจดตาม					
6. ไม่มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียน					
7. เรียนเลขคณิตไม่เข้าใจ					
8. ไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษเพราะเข้าใจยาก และรู้สึกว่าป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์					
9. สิ้นเปลืองเงินในการเรียนวิชาการเรือนและ ประคิษฐ์					
10. เบื่อเรียนวิชาหลักภาษาไทย					
11. ขาดแคลนเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายอื่น ๆ ที่จะ สวมใส่มาโรงเรียน					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. เบื่อเพื่อนที่เรียนนอนทำให้เสียเวลาคอย					
13. ขาดแคลนหนังสือ สมุดและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน					
14. ที่พักอยู่ไกล โรงเรียนการเดินทางมาโรงเรียนลำบาก					
15. ครรสอนโดยใช้อารมณ์ทำให้ไม่อยากเรียนวิชานั้น					
16. ไม่กลาถามครูเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไม่เข้าใจเพราะครูดุ					
17. ต้องการมีครูที่คอยช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการเรียน					
18. รู้สึกว่าห้องเรียนไม่น่าเรียนอยากไปรับรุ่นเก่า					
19. ขาดคนแนะนำเอาใจใส่เรื่องการเรียนเมื่ออยู่บ้าน					
20. ไม่รู้แนวทางเรียนต่อในอนาคต					
21. อยากเรียนต่อแต่ฐานะทางบ้านยากจน					
22. กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่น่าสนใจ					
23. ต้องการให้ครูปรับปรุงการสอนวิชาวิทยาศาสตร์					
24. เบื่อการเรียนหมวดวิชาสังคมเช่นวิชาหน้าที่พลเมืองศีลธรรม เป็นต้น					
25. ถูกเพื่อนรังแก และล้อเลียนในเรื่องต่าง ๆ					
26. ไม่ชอบเพื่อนเพศตรงข้าม					
27. รู้สึกอายเพื่อนเกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่					
28. ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
29. ไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจหรือรับทุกใจ 30. เพื่อนที่คบควยชักจูงไปในทางที่ไม่ดี 31. เบื่อเพื่อนที่โรงเรียน 32. ไม่มีเวลาเล่นหรือร่วมกิจกรรมกับเพื่อน 33. ไม่อยากเข้ากลุ่มเพื่อนเพราะมีมกอย เรื่องฐานะครอบครัว 34. มีความคิดก้าวหน้าแต่กลุ่มเพื่อนไม่ยอมรับ 35. โรงเรียนไม่ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียน สนใจ 36. ครูเข้มงวดและกวดขันนักเรียน 37. รู้สึกว่าครูปล่อยปละละเลยไม่สนใจนักเรียน 38. ครูไม่ให้ความใกล้ชิดและเป็นกันเอง 39. ขาดครูที่ปรึกษาเมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ 40. ครูประจำชั้นไม่ดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียน 41. อยากให้ครูพุดจาและปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความ สุภาพและจริงใจ 42. ครูลงโทษโดยขาดความยุติธรรม 43. ครูไม่คอยร่วมกิจกรรมกับนักเรียน มีแต่สั่งให้ทำ 44. รู้สึกว่าครูไม่ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี 45. ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก 46. ถูกพ่อแม่ดุและลงโทษเกินกว่าเหตุ					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
47. ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมความประพฤติของนักเรียน					
48. เมื่ออยู่บ้านไม่มีเวลาพักผ่อนหรือเล่นตามใจชอบ					
49. ขาดความสุขเมื่ออยู่บ้าน					
50. ครอบครัววุ่นวายและทะเลาะวิวาทขัดแย้งกัน					
51. รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้มงวดกวดขัน					
52. ท่องการมีอิสระที่บ้านมากกว่านี้					
53. พ่อแม่ตั้งความหวังไว้มากจนทำตามไม่ได้					
54. รู้สึกว่าตนขาดความสำคัญในบ้าน					
55. เวลาไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษากับคนในบ้าน					
56. ฐานะทางบ้านยากจน รายได้ไม่เพียงพอใช้จ่าย					
57. มีอาการปวดศีรษะโดยไม่ทราบสาเหตุ					
58. ล้ามากใจเรื่องพันธุ ่ปวดพัน					
59. ไม่ได้ออกกำลังกายทำให้ร่างกายไม่แข็งแรง					
60. รู้สึกเหนื่อยง่ายนอนหลับไม่สบาย					
61. ปวดท้องเนื่องจากรับประทานอาหารไม่เพียงพอ และรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา					
62. มีความผิดปกติเกี่ยวกับหู เช่น หูเป็นน้ำหนวก หรือไคยไม่ชัด เป็นต้น					
63. ร่างกายไม่อำนวยต่อการเล่นกีฬา					
64. เป็นหวัดอยู่เสมอ					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
65. มีความวิตกกังวลเรื่องสุขภาพ					
66. โกรธง่ายและเป็นคนใจร้อนฉุนเฉียว					
67. รู้สึกว่าตนเป็นคนขาดความสุภาพอ่อนน้อมและไม่เชื่อฟัง					
68. เป็นคนขี้อายประหม่าเก่ง และไม่มั่นใจในตนเอง					
69. วิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย					
70. ผูกมิตรได้ยาก					
71. มีความบกพร่องทางกายทำให้ไม่พึงพอใจตนเอง					
72. ชอบพูดคำหยาบ					
73. รู้สึกว่าตนเองไม่ซื่อสัตย์					
74. แกร่งตัวเขยไม่หัดหัดเพื่อน					
75. คิดว่าตนเป็นคนไม่มีคุณค่าและขาดความสำคัญ					